

บทที่ 3

กฎหมายในการให้การศึกษาผู้ต้องขังวัยหนุ่มในต่างประเทศ

เนื่องจากระบบกฎหมายไทยเป็นระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ในการศึกษากฎหมายบังคับโทษในส่วนที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ผู้เขียนขอหยิบยกตำราทางวิชาการและกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษานี้ คือ ประเทศญี่ปุ่นและประเทศอังกฤษ แม้ว่าประเทศดังกล่าวจะมีทั้งที่ใช้ระบบกฎหมายเช่นเดียวกับประเทศไทยหรือใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ก็ตาม แต่ในส่วนที่ผู้เขียนนำมาการศึกษาวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับใช้และพัฒนากฎหมายของไทยได้

3.1 ญี่ปุ่น

3.1.1 กฎหมายบังคับโทษทั่วไป

จากประวัติการพัฒนากฎหมายราชทัณฑ์ของประเทศญี่ปุ่นมีความเข้มแข็ง มีการนำแนวคิดในเรื่องการบังคับโทษมาจากกฎหมายและระบบงานราชทัณฑ์ของยุโรปและอเมริกาเหนือหาสาระต่าง ๆ จะมีความใกล้เคียงจนแทบจะไม่พบความแตกต่างกัน ในการราชทัณฑ์ของญี่ปุ่นจะดำเนินการอยู่บนหลักการพื้นฐานของกฎหมายราชทัณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นและนำมาใช้พร้อม ๆ กับกฎหมายอาญาของญี่ปุ่นที่ได้รับอิทธิพลแนวคิดมาจากประมวลกฎหมายอาญาของประเทศเยอรมนี ซึ่งรวมตลอดถึงประกาศและกฎข้อบังคับต่าง ๆ ที่ออกเพิ่มเติมภายหลังจากระทรวงยุติธรรม¹ กฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันได้มีพัฒนาการในการปรับปรุงแก้ไขมากกว่า 100 ปี โดยมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในทางทฤษฎีของการลงโทษและมีการเรียนการสอนเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องกันมาโดยตลอด ทำให้มีการสร้างองค์ความรู้และทรัพยากรบุคคลในด้านนี้ได้อย่างมีคุณภาพ ทำให้กฎหมายราชทัณฑ์ของญี่ปุ่นมีความทันสมัย²

¹ *Prison Systems & Correctional Laws: Europe, The United States, and Japan. A Comparative Analysis.* (p.137), By Gunther Kaiser, 1984, U.S.A.: Transnational Publishers. (อ้างถึงใน ธานี วรภัทร์, 2549, น.161-162).

² *Strafvollzug in Japan* (p.2), By Bindzus.D., Ishii A. (อ้างถึงใน ธานี วรภัทร์, 2549, น.161-162).

ปรัชญาของญี่ปุ่นในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง การบังคับโทษจำคุกจะทำโดยหน่วยงานทางอาญาของรัฐเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักโทษเด็ดขาดที่มีความประสงค์จะแยกผู้กระทำความผิดออกจากสังคม เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของสังคมอันเป็นการชดเชยและตอบแทนผลจากการกระทำผิด นอกจากนั้นยังมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการปรับปรุงฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมปกติได้ มีจิตสำนึกที่ดีที่จะไม่กระทำความผิดซ้ำอีกต่อไป³ และการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในเรือนจำญี่ปุ่นมุ่งเน้นการบำบัดฟื้นฟูแก้ไข เพื่อการกลับคืนสู่สังคม โดยมีพื้นฐานอยู่บนระบบการจำแนกลักษณะนิสัย ซึ่งงานราชทัณฑ์ในประเทศญี่ปุ่นนั้นจะรับผิดชอบผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ รวมทั้งผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน⁴

ระบบบริหารงานราชทัณฑ์ของประเทศญี่ปุ่นนั้นมีระบบการบริหารงานราชทัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการบริหารงานราชทัณฑ์สำหรับผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กจะอยู่ภายใต้สังกัดเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่ผสมผสานทั้งหลักของประเทศตะวันตกและวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นเอง ก่อให้เกิดรูปแบบการบริหารงานราชทัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ

3.1.1.1 โครงสร้างการบริหารงานราชทัณฑ์

โครงสร้างการบริหารงานราชทัณฑ์ประเทศญี่ปุ่นจะอยู่ในสังกัดของกระทรวงยุติธรรม มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมราชทัณฑ์ (Correction Bureau) ซึ่งรับผิดชอบดูแลการบริหารงานของเรือนจำ ทัณฑสถานวัยหนุ่ม และสถานคุมขังโดยตรง ส่วนงานด้านการคุมประพฤติและการพักการลงโทษ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมบำบัดฟื้นฟู (Rehabilitation Bureau) กรมราชทัณฑ์ประกอบด้วยหน่วยงานกลาง และหน่วยงานราชทัณฑ์ส่วนภูมิภาคซึ่งควบคุมดูแลงานเรือนจำและทัณฑสถานในแต่ละภูมิภาคเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนางานราชทัณฑ์และการบริหารงานทั้งในด้านบุคลากร งานอุตสาหกรรม การติดตามประเมินผล และการป้องกันระงับเหตุร้าย จุดมุ่งหมายของงานราชทัณฑ์ประเทศญี่ปุ่นนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบให้หน่วยงานราชทัณฑ์ต่าง ๆ ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ในด้านการควบคุม และแก้ไขฟื้นฟูแนวผู้ต้องขังเรือนจำในประเทศญี่ปุ่นตามกฎหมายแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ⁵

- 1) เรือนจำสำหรับนักโทษเด็ดขาดที่ศาลพิพากษาให้มีเงื่อนไขให้ต้องทำงาน
- 2) เรือนจำสำหรับนักโทษเด็ดขาดที่ศาลพิพากษาไม่มีเงื่อนไขให้ต้องทำงาน

³ กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษจำคุก (น.165). เล่มเดิม.

⁴ จาก งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ:มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.29),โดย กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สำนักวิจัยและพัฒนากระบวนการราชทัณฑ์, 2551, นนทบุรี:กรมราชทัณฑ์.

⁵ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ:มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.40). เล่มเดิม.

⁶ The Prison Law Article 1. (อ้างถึงใน ธาณี วรภัทร์, 2549, น.166).

โดย เรือนจำ (Prison) ตามประเภททั้งสองกรณีดังกล่าว มีหน้าที่ควบคุมนักโทษที่ถูกพิพากษาจำคุก ซึ่งมีทั้งประเภทต้องทำงานและไม่ต้องทำงาน⁷ ขนาดของเรือนจำจะถูกแบ่งอย่างกว้าง ๆ ออกเป็น 3 ประเภท คือ เรือนจำขนาดใหญ่ หรือเรือนจำที่ควบคุมนักโทษจำนวนประมาณ 1,000-2,500 คน เรือนจำขนาดกลางซึ่งควบคุมนักโทษประมาณ 600-800 คน และเรือนจำขนาดเล็กที่ควบคุมนักโทษจำนวนน้อยกว่า 300 คน ทุกเรือนจำจะประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ คือ ฝ่ายบริหารทั่วไป ฝ่ายจำแนกลักษณะและการเตรียมการพักการลงโทษ ฝ่ายดูแลทางการแพทย์ ฝ่ายบริหารจัดการ โปรแกรม และฝ่ายบำบัดทางราชทัณฑ์นอกจากนี้ยังมีทัณฑสถานวัยหนุ่ม (Juvenile Prison) ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมนักโทษที่เป็นเยาวชนหรือวัยหนุ่มอายุต่ำกว่า 26 ปี⁸ สำหรับกรณีเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ศาลอาจพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและบังคับให้ต้องทำงาน 2 เดือนหรือกว่านั้น ในระหว่างกักขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม หรือที่ตั้งขึ้นเป็นพิเศษเฉพาะส่วนในเรือนจำ ส่วนบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี อาจคุมขังไว้ในสถานที่กักขังจนกระทั่งอายุครบ 20 ปี⁹

3) สถานที่กักขังสำหรับผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษกักขัง

4) สถานที่กักกันหรือคุมขังสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด

โดยสถานที่กักกันหรือคุมขัง (Detention House) จะควบคุมผู้กระทำความผิดระหว่างพิจารณาคดี ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ต้องสงสัยในการกระทำความผิดซึ่งพิจารณาแล้วว่าอาจหลบหนีหรือทำลายพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีหากไม่คุมขังผู้นั้นไว้ โดยผู้ต้องขังเหล่านี้จะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดและคำนึงถึงสิทธิในการได้รับการช่วยเหลือในด้านกฎหมายและการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม นอกจากสถานที่ควบคุมข้างต้นแล้ว กรมราชทัณฑ์ประเทศญี่ปุ่นยังดูแลสถานที่ควบคุมอื่น ๆ ดังนี้¹⁰

1) สถานฝึกอบรมเยาวชน (Juvenile Training Schools)

2) สถานจำแนกลักษณะเยาวชน (Juvenile Classification Homes)

3) สถานแนะแนวสตรี (Women's Guidance Home)

⁷ ประมวลกฎหมายอาญาญี่ปุ่น มาตรา 9 ได้แบ่งประเภทของโทษออกเป็น 7 ประเภทดังนี้ 1) ประหารชีวิต, 2) จำคุกโดยบังคับใช้แรงงาน, 3) จำคุกโดยไม่บังคับใช้แรงงาน, 4) ปรับ, 5) กักขัง, 6) ปรับเล็กน้อย, 7) ริบทรัพย์สิน

⁸ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.30). เล่มเดิม.

⁹ The Prison Law Article 2. (อ้างถึงใน ธาณี วรภัทร์, 2549, น.166).

¹⁰ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.30). เล่มเดิม.

3.1.1.2 ระบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง¹¹

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการปฏิบัติกับผู้ต้องขังด้วยวิธีต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล โดยจะยึดหลักตามการหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังเพื่อใช้ในการจำแนกลักษณะ การใช้ความรู้ทางด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา การแพทย์ และหลักความรู้อื่น ๆ การให้คำปรึกษา การหาข้อมูล โดยการหาข้อมูลจากผู้ต้องขังเข้าใหม่และการหาข้อมูลเพิ่มเติมภายหลัง เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการร่วมกับโครงการต่าง ๆ สำหรับเรือนจำในแต่ละภูมิภาคนั้นจะมีศูนย์จำแนกลักษณะอยู่ด้วยเพื่อให้การบริการทางด้านการจำแนกลักษณะ

กระบวนการจำแนกลักษณะจะต้องจัดกลุ่มผู้ต้องขังประเภทต่าง ๆ ตามที่ได้ข้อมูลมา และการจัดหาโปรแกรมการปฏิบัติที่เหมาะสมให้แก่ผู้ต้องขังตามความต้องการของผู้ต้องขังในแต่ละกลุ่ม เพื่อที่จะให้ผู้ต้องขังสามารถแก้ไขฟื้นฟูตนเองได้ ระบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังนั้นในแต่ละภาคจะมีศูนย์จำแนกลักษณะผู้ต้องขัง การหาข้อมูลจะต้องประกอบไปด้วยวิธีการให้คำปรึกษา จิตบำบัด การแนะแนว และกิจกรรมการแก้ไขฟื้นฟูอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยมีการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานทางด้านการแพทย์ จิตวิทยา สังคมวิทยา และความรู้ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในตอนแรกนั้นจะหาข้อมูลเพื่อนำมาจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเข้าใหม่ และในตอนหลังจะต้องหาข้อมูลซ้ำเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้ต้องขัง โดยการจัดกลุ่มแยกประเภทผู้ต้องขังออกเป็นชั้นต่าง ๆ และให้การปฏิบัติแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในแต่ละชั้นตามความเหมาะสมของการหาข้อมูลนั้น ซึ่งวิธีการดำเนินการในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังของประเทศญี่ปุ่นจะมีการทดสอบทางจิตวิทยาซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจบุคลิกภาพส่วนบุคคลของผู้ต้องขังแต่ละคนได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงข้อมูลส่วนบุคคล เทคนิค การวางแผน แบบทดสอบ ทักษะ และสติปัญญา การทดสอบขั้นพื้นฐานจะประกอบไปด้วยการทดสอบความพร้อม การทดสอบบุคลิกภาพ และการทดสอบสติปัญญา ซึ่งในระหว่างการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังจะดำเนินการทดสอบในเรื่องดังกล่าวกับผู้ต้องขังที่เข้าใหม่ทุก ๆ คนหรืออาจจะทดสอบในเรื่องอื่นเพิ่มเติมอีกได้ถ้าจำเป็น โดยจะมีการจัดกลุ่มแยกประเภทของผู้ต้องขังออกเป็นชั้นต่าง ๆ เพื่อให้การแก้ไขฟื้นฟูกับผู้ต้องขังในแต่ละชั้นเป็นไปอย่างเหมาะสม¹²

¹¹ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.31-33). เล่มเดิม.

¹² *Corrections in Asia and Pacific* (p.160), By Peter Kay, 1998, Canberra. Australian Institute of Criminology. และ *26th Asian and Pacific Conference of Correctional Administrators* (pp.3-4), Agenda Item 4 Improving the Reintegration of Offenders into the Community. By Correction Bureau, 2006, Ministry of Justice. (อ้างถึงใน กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์, 2551, น. 32).

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังนั้นจะต้องกระทำกับผู้ต้องขังเข้าใหม่ทุก ๆ คน โดยจะมีการจัดกลุ่มแยกประเภทผู้ต้องขังออกเป็นชั้นต่าง ๆ เพื่อให้การแก้ไขฟื้นฟูกับผู้ต้องขังในแต่ละชั้นเป็นไปอย่างเหมาะสม ซึ่งสามารถกำหนดเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1) การจำแนกตามเพศ สัญชาติ ประเภทคดี อายุ และกำหนดโทษ

CLASS W : ผู้ต้องขังหญิง

CLASS F : ผู้ต้องขังต่างประเทศ ซึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ต้องขัง

ญี่ปุ่น

CLASS I : ผู้ต้องขังซึ่งไม่ต้องทำงานระหว่างต้องโทษ

CLASS J : ผู้ต้องขังเยาวชน

CLASS L : ผู้ต้องขังซึ่งมีกำหนดโทษมากกว่า 8 ปี

CLASS Y : ผู้ต้องขังวัยหนุ่มอายุต่ำกว่า 26 ปี

2) จำแนกตามแนวโน้มของการก่ออาชญากรรม

CLASS A : ผู้ต้องขังซึ่งไม่มีแนวโน้มของความเป็นอาชญากร

CLASS B : ผู้ต้องขังซึ่งมีแนวโน้มของความเป็นอาชญากรสูง

3) จำแนกตามความผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ

CLASS MX : ผู้ต้องขังปัญญาอ่อน หรือผู้ต้องขังที่จำเป็นจะต้องได้รับการปฏิบัติ

เช่นเดียวกับผู้ต้องขังปัญญาอ่อน

CLASS MY : ผู้ต้องขังโรคจิตหรือมีแนวโน้มของอาการประสาท

CLASS MZ : ผู้ต้องขังที่มีอาการทางจิต หรือเคยเสพยาเสพติด หรือสุรา

CLASS PX : ผู้ต้องขังที่มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย กำลังตั้งครรภ์ หรือหลังคลอด และจำเป็นต้องรักษาพยาบาลหรือดูแลในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

CLASS PY : ผู้ต้องขังพิการซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ ผู้ต้องขังตาบอด หูหนวก หรือเป็นใบ้

CLASS PZ : ผู้ต้องขังอายุเกิน 60 ปี และมีอาการความจำเสื่อมและผู้ต้องขังที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เนื่องจากสุขภาพร่างกายอ่อนแอ

สำหรับประเภทของการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ก็มีการกำหนดที่ชัดเจนดังนี้

CLASS V : ผู้ต้องขังที่ต้องรับการฝึกวิชาชีพ

CLASS E : ผู้ต้องขังที่ต้องรับการศึกษาด้านวิชาความรู้

CLASS G : ผู้ต้องขังที่ต้องรับการศึกษาด้านสังคม (การแนะนำ)

CLASS T : ผู้ต้องขังที่ต้องรับการรักษาในทางอายุรเวช

CLASS S : ผู้ต้องขังที่ต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ

CLASS O : ผู้ต้องขังที่เห็นสมควรได้รับการปฏิบัติอย่างทัณฑสถานเปิด

CLASS N : ผู้ต้องขังที่เหมาะสมในงานดูแลอาคารสถานที่เรือนจำ

นอกจากมีระบบจำแนกผู้ต้องขังออกเป็นชั้นต่าง ๆ ประเทศญี่ปุ่นยังมีระบบการแบ่งชั้นผู้ต้องขัง (Progressive Grade System) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้ต้องขังได้รู้จักแก้ไขปรับปรุงตนเอง จะกำหนดจากพฤติกรรมของผู้ต้องขังแต่ละคน เช่น การทำงาน ความประพฤติ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าทางการศึกษา โดยระดับชั้นต่ำสุด คือ เกรด 4 เกรด 3 เกรด 2 และสูงสุดคือเกรด 1 ตามลำดับ หากผู้ต้องขังมีความประพฤติดีก็จะได้รับการเลื่อนชั้นในระดับที่สูงขึ้น แต่หากผู้ต้องขังคนใดที่ได้รับการเลื่อนชั้นไปแล้ว กระทำผิดกฎระเบียบ ก็จะถูกพิจารณาลงโทษให้ลดชั้นได้โดยมีการตั้งคณะกรรมการและมีการดูแลให้คะแนนที่เข้มงวด สำหรับสิทธิประโยชน์ที่ผู้ต้องขังจะได้รับจากการเลื่อนชั้น คือ การให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังได้ดำเนินชีวิตอย่างอิสระ การได้รับสิทธิในด้านการติดต่อกับสังคมภายนอก และการซื้อสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวมากขึ้น จัดการอำนวยความสะดวกในเรื่องของใช้ส่วนตัวให้เป็นต้น¹³

จากการที่ระบบงานราชทัณฑ์ในประเทศญี่ปุ่นได้รับการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ของประเทศญี่ปุ่นเอง เช่น การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม มีผลทำให้งานราชทัณฑ์มีความเจริญก้าวหน้า ผู้ต้องขังที่ได้รับการจำคุกในเรือนจำของญี่ปุ่นเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาแล้วว่าสมควรจะถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งผู้ต้องขังจะได้รับโทษจำคุกที่มีกำหนดระยะเวลาแน่นอน¹⁴

3.1.2 กฎหมายเกี่ยวกับการให้การศึกษาผู้ต้องขังวัยหนุ่ม

การศึกษาของผู้ต้องขัง¹⁵ จัดให้มีการศึกษาทั้งในและนอกเรือนจำ ผู้ต้องขังที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาคะทั่งระดับที่จะถูกบังคับให้เรียน และได้รับการรับรองผลการศึกษาไม่ว่าในระดับพื้นฐานหรือระดับสูงในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนจะเป็นเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครจากภายนอกเรือนจำมาสอนให้ กรณีในการศึกษาภายนอกเรือนจำ มีหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อบริการและสร้างสรรค์สังคม การศึกษาดูงานในโรงงานต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนั้นยังมีการจัดกลุ่มอบรมเป็นพิเศษ การอบรมเข้มในเรื่องต่าง ๆ ได้จัดการเรียนรู้จาก Audio-Visual Education การจัดกลุ่มถกเถียงกันหรือแลกเปลี่ยนปรึกษาหารือ การแสดง

¹³ กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษจำคุก (น.166). เล่มเดิม.

¹⁴ จาก สารานุกรมงานราชทัณฑ์นานาชาติ (น.10-11), โดย กรมราชทัณฑ์, 2541, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.

¹⁵ The Prison Law Article 29-31. (อ้างถึงใน ธาณี วรภัทร์, 2549, น.170).

จิตบำบัด การทำบันทึกประจำวัน การให้คำปรึกษาในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีการจัดกันอย่างกว้างขวาง¹⁶

3.1.2.1 ในด้านการดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูผู้ต้องขังวัยหนุ่ม

ผู้ต้องขังที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้น จะถูกจำแนกโดยใช้การศึกษาและเพศเป็นเกณฑ์พื้นฐาน ซึ่งต้องเสนอสนองต่อการแก้ไขฟื้นฟูสำหรับเด็กและเยาวชนที่ทำผิดกฎหมายจนกระทั่งอายุครบ 20 ปี เด็กและเยาวชนจะถูกส่งไปอยู่ในโรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม¹⁷ เว้นแต่ถ้ามีเหตุพิเศษอื่น ๆ ที่ต้องควบคุมจนมีอายุถึง 23 ปี หรือที่ต้องดูแลทางกายภาพ อาจมีอายุถึง 26 ปี ก็ได้ในสถานพยาบาลของโรงเรียน ฯ

การแก้ไขฟื้นฟูโดยการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง มีวัตถุประสงค์ที่เน้นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดโดยจัดครูผู้สอนที่เป็นเจ้าหน้าที่เรือนจำและอาสาสมัครจากภายนอกเข้าร่วมให้บริการการศึกษาแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ เริ่มตั้งแต่แรกจับตัวผู้ต้องขังเข้ามาในเรือนจำ จะมีการแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำได้ และก่อนที่จะมีการปล่อยตัวพ้นโทษได้จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ภายในเรือนจำและทัณฑสถานได้มีโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังกลุ่มพิเศษ เช่น ผู้ต้องขังยาเสพติด ผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ต้องขัง มีการบรรยายในชั้นเรียน การสัมมนากลุ่ม การให้คำปรึกษาแนะนำ การใช้บทบาทสมมติในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดทางจิต ผู้ต้องขังจะได้รับการศึกษาอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ที่ควรรู้ การสอบเพื่อเลื่อนระดับการศึกษาให้สูงขึ้น การจัดหลักสูตรการศึกษาทางไกล หรือระดับปริญญาตรี และหลักสูตรอื่น ๆ โดยมีเจ้าหน้าที่เรือนจำ และอาสาสมัครจากภายนอกเป็นผู้ฝึกสอนให้ นอกจากนี้ยังมีการให้บริการสังคมในเรือนจำและทัณฑสถานวัยหนุ่มของประเทศญี่ปุ่น ได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนทางไกลหลายหลักสูตรให้ผู้ต้องขังได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการทำงานซึ่งเป็นหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ¹⁸

¹⁶ From *Criminal Justice Legislation of Japan* (p.36), By UNAFEI. (อ้างถึงใน ธาณี วรภัทร์, 2549, น.170).

¹⁷ “โรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม” คือ โรงเรียนที่ควบคุมผู้ต้องขังทั้งที่เป็นเด็กและเยาวชนอายุ 14 ปีขึ้นไป ไปจนถึงผู้ต้องขังที่เข้าช่วงวัยหนุ่มที่อายุไม่เกิน 26 ปี ด้วย (ต่อไป “โรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม” เรียกว่า “โรงเรียน ฯ”).

¹⁸ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.35). เล่มเดิม.

การบำบัดฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพของผู้ต้องขังวัยหนุ่มในโรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (Effective Treatment of Juveniles in Juvenile Training Schools)¹⁹

1) โครงสร้างของโรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม

โรงเรียน ฯ เป็นสถาบันราชทัณฑ์ซึ่งให้การศึกษาในเรือนจำหรือทัณฑสถานผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่ถูกตัดสินลงโทษจากศาลเยาวชนและครอบครัว อำนาจหน้าที่ของโรงเรียน ฯ นี้ เป็นหนึ่งในสามรูปแบบของมาตรการป้องกัน²⁰ ที่ออกโดยคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว ในปีค.ศ. 2010 มีโรงเรียน ฯ จัดตั้งขึ้นทั่วไปประเทศญี่ปุ่นถึง 51 แห่งกับอีก 1 สาขา ซึ่งในปีค.ศ.2009 มีผู้ต้องขังวัยหนุ่มซึ่งเข้ามาใหม่จำนวนถึง 3,962 คน เป็นชายจำนวน 3,544 คน หญิงจำนวน 418 คน²¹

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง โรงเรียน ฯ ก็เพื่อที่จะเป็นที่รองรับผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่ถูกพิพากษาโดยศาลเยาวชนและครอบครัวในฐานะที่เป็นมาตรการป้องกันและให้การศึกษาที่ถูกต้องแก่ผู้ต้องขังเหล่านั้น²² ซึ่งโรงเรียน ฯ เป็นเรือนจำของรัฐและอยู่ภายใต้การบริหารของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยรัฐมนตรี ฯ จะเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารหลักและตรวจสอบโรงเรียน ฯ โดยตรง²³

โรงเรียน ฯ มี 4 ประเภท ซึ่งแบ่งตามอายุ ระดับความร้ายแรงของอาชญากรรม สภาพทางจิตใจหรือร่างกายของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม โดยจะแบ่งเป็น ขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นพิเศษ และขั้นที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ประเภทของโรงเรียน ฯ ที่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มจะเข้าไปอยู่จะเป็นไปตามคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่ในโรงเรียน ฯ แบบบำบัดรักษา ที่แต่ละโรงเรียน ฯ จะคัดแยกผู้ต้องขังนั้นเป็นพิเศษ²⁴

การแบ่งประเภทของฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม จะแบ่งออกดังต่อไปนี้²⁵

¹⁹ *Criminal Justice in Japan* (p.39), By UNAFEI, Retrieved November 13, 2014, From http://www.unafei.or.jp/english/pdf/CJSJ_2011

²⁰ ศาลเยาวชนและครอบครัวจะพิพากษาคดีได้สำหรับใช้มาตรการป้องกันได้ 3 รูปแบบ คือ 1) นำเด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการมาตรการป้องกัน, 2) ส่งตัวเด็กและเยาวชนกลับไปยังอัยการ, 3) การส่งตัวเด็กและเยาวชนไปศูนย์แนะแนว (Child Guidance Centre). (As cited in UNAFEI, 2011, p.33).

²¹ *Criminal Justice in Japan* (p.39). Op.cit.

²² The Juvenile Training School Law Article 1 (The Juvenile Training School Law เป็นกฎหมายที่บังคับใช้คาบเกี่ยวทั้งผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่มด้วย)

²³ The Juvenile Training School Law Article 3

²⁴ *Criminal Justice in Japan* (p.39). Op.cit.

²⁵ The Juvenile Training School Law Article 2

1. โรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่มขั้นต้น (Primary Juvenile Training School) จะรับผู้ต้องขัง ผู้ซึ่งมิได้มีความบกพร่องทางจิตใจหรือร่างกายอย่างรุนแรง และมีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 16 ปี

2. โรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่มขั้นกลาง (Middle Juvenile Training School) จะรับผู้ต้องขัง ผู้ซึ่งมิได้มีความบกพร่องทางจิตใจหรือร่างกายอย่างรุนแรง และโดยทั่วไปมีอายุ 16 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 ปี

3. โรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่มขั้นสูง (Advanced Juvenile Training School) จะรับผู้ต้องขัง ผู้ซึ่งมิได้มีความบกพร่องทางจิตใจหรือร่างกายอย่างรุนแรง แต่มีแนวโน้มก่ออาชญากรรมสูงกว่า และโดยทั่วไปมีอายุ 16 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 23 ปี

4. โรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่มขั้นบำบัดรักษา (Medical Juvenile Training School) จะรับผู้ต้องขัง ผู้ซึ่งมีความบกพร่องทางจิตใจหรือร่างกายอย่างรุนแรง และอายุ 14 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 26 ปี

โรงเรียน ฯ จะต้องก่อตั้งตามเพศ แต่อย่างไรก็ตามมิให้ใช้บังคับในกรณีของโรงเรียน ฯ ขั้นบำบัดรักษาแต่จะต้องมีการแบ่งแยกผู้ต้องขังชายและหญิง

โรงเรียน ฯ จะมีทั้งโปรแกรมระยะยาวและระยะสั้น ซึ่งแบบระยะสั้นสามารถแบ่งออกเป็นสองรูปแบบคือ ระยะสั้นแบบทั่วไป (General short-term programmes) การคุมขังสูงสุด 6 เดือน และแบบระยะสั้นพิเศษ (Special short-term programmes) การคุมขังสูงสุด 4 เดือน ส่วนโปรแกรมแบบระยะยาว (Long-term programmes) โดยปกติระยะเวลาการคุมขังสูงสุด 2 ปี โดยโรงเรียน ฯ ขั้นต้นและขั้นกลางมีทั้งโปรแกรมระยะสั้นและระยะยาว ในขณะที่โรงเรียน ฯ ขั้นบำบัดรักษาจะมีแต่โปรแกรมระยะยาวเพียงอย่างเดียว²⁶ โดยทั้งนี้ประเทศญี่ปุ่นจะจ้างครูผู้สอนมาจากภายนอก และมีอาสาสมัครเข้ามาช่วยสอน การจัดการศึกษามุ่งเน้นทางด้านสังคมศึกษาและการใช้ชีวิตประจำวันของสังคมทั่วไปภายนอก เพื่อให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มเข้าใจและสามารถเข้าร่วมกับสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุข มีการจัดกลุ่มเป็นกลุ่มกิจกรรมประชุมสัมมนากลุ่มย่อย²⁷

แต่อย่างไรก็ดี ถ้าผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ เห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องย้ายผู้ต้องขังวัยหนุ่มคนใดไปที่โรงเรียนอื่น เพื่อความสะดวกในการให้การศึกษาในระหว่างคุมขัง หรือด้วยเหตุผล

²⁶ *Criminal Justice in Japan* (p.39). Op.cit.

²⁷ จาก รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากรัฐสถานพินิจสุก้าแพงเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.38), โดย กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์, 2552, ธันวาคม, นนทบุรี:กรมราชทัณฑ์.

ประการใด ก็สามารถย้ายผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้นได้ โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ส่วนภูมิภาค²⁸

2) แผนโครงสร้างขั้นตอนของการบำบัดฟื้นฟู²⁹

การศึกษาในโรงเรียนฝึกอบรมเยาวชนและผู้ต้องขังวัยหนุ่ม มี 5 องค์ประกอบ คือ

1. แนวทางการใช้ชีวิต (Living Guidance)
2. แนวทางการฝึกวิชาชีพ (Vocational Guidance)
3. การศึกษาทางวิชาการ (Academic Education)
4. การศึกษาทางสุขภาพและร่างกาย (Health and Physical Education)
5. กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ (Special Activities)

ในการให้องค์ประกอบเหล่านี้มีประสิทธิภาพ ขั้นตอนในการบำบัดฟื้นฟูสามารถแบ่งเป็น ระยะขั้นต้น ระยะขั้นกลาง และระยะขั้นก่อนปล่อยตัว ในระยะขั้นต้นแผนการบังคับโทษฟื้นฟูส่วนบุคคล (Individualized Treatment Plan, ITP) ได้มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาและวิธีการทางการศึกษาที่วางแผนมาเพื่อผู้ต้องขังวัยหนุ่มแต่ละบุคคล ในการปฏิบัติงานเหล่านี้จะมีเจ้าหน้าที่ศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับทัณฑ์บนเป็นผู้พิจารณาแผนบังคับโทษเหล่านี้ต่อมาในระยะขั้นกลางจะทำกิจกรรมให้สอดคล้องกับแผนบังคับโทษแต่ละบุคคลนั้น และในระยะขั้นก่อนปล่อยตัวจะมีการให้การศึกษาเพื่อให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มกลับคืนสู่สังคมได้³⁰

โดยหลักทั่วไป ผู้ต้องขังวัยหนุ่มจะต้องอยู่ศึกษาที่โรงเรียน ฯ จนถึงอายุ 20 ปี แต่ถ้าหากมีพฤติกรรมบางอย่างก็สามารถขยายระยะเวลาการศึกษาออกไปได้ ในทางปฏิบัติผู้ต้องขังวัยหนุ่มส่วนใหญ่มักจะถูกปล่อยตัวก่อน โดยมีทัณฑ์บนตามคำสั่งของคณะกรรมการทัณฑ์บนภาค (The Regional Parole Board) ซึ่งในกรณีนี้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขทัณฑ์บนโดยความดูแลของสำนักงานทัณฑ์บน (The Probation Office)³¹

การให้การศึกษาในระหว่างควบคุมในโรงเรียน ฯ ³² จะต้องประกอบด้วย คอร์สเรียนการฝึกวิชาชีพและแนะแนว การฝึกอย่างเหมาะสม และการบำบัดรักษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มสามารถอยู่อาศัยอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมีพื้นฐานจากการกระตุ้นให้มีสามัญสำนึกในการช่วยเหลือตนเอง ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้าสู่สังคมได้

²⁸ The Juvenile Training School Law Article 10

²⁹ *Criminal Justice in Japan* (pp.39-40). Op.cit.

³⁰ Ibid.

³¹ Ibid.

³² The Juvenile Training School Law Article 4

1. ในโรงเรียน ฯ ชั้นต้นหลักสูตรการเรียนจะต้องเป็นหลักสูตรในระดับเดียวกันกับโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ในโรงเรียน ฯ ชั้นกลางหรือชั้นสูง หลักสูตรการเรียนจะต้องเป็นหลักสูตรในโรงเรียน ฯ ชั้นต้น และถ้ามีความจำเป็น จะต้องเป็นหลักสูตรในระดับเดียวกันกับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับเดียวกันกับโรงเรียนฝึกวิชาชีพชั้นสูง หรือมหาวิทยาลัย

3. ในโรงเรียน ฯ ชั้นบำบัดรักษา หลักสูตรการเรียนจะต้องเป็นหลักสูตรของโรงเรียนสำหรับผู้มีความบกพร่องหรือพิการ หรือโรงเรียนอื่นที่ให้การศึกษแบบพิเศษ

ทั้งนี้ ผู้อำนวยการในโรงเรียน ฯ จะต้องไม่ให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มทำงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาในระหว่างคุมขัง

3.1.2.2 ในด้านวิธีการดำเนินการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม

การให้การศึกษาในระหว่างควบคุมในโรงเรียน ฯ แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้³³

1) แนวทางการใช้ชีวิต (Living Guidance)

แนวทางการใช้ชีวิตเป็นหัวใจหลักในการวางแผนการให้การศึกษาภายในเรือนจำ โดยจะมีวิธีการต่าง ๆ เช่น การให้การศึกษาตัวต่อตัวหรือแบบกลุ่ม แนวทางเขียนเรียงความ ไดอารี การเขียนจดหมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะช่วยทำให้ทราบถึง

(1) ปัญหาในด้านความคิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ทศนคติและพฤติกรรม ที่นำไปสู่การกระทำความผิดอาญา

(2) ปัญหาในการจัดการทางอารมณ์

(3) ความอ่อนไหวทางอารมณ์

(4) พฤติกรรมการใช้ชีวิต ทศนคติในการปฏิบัติตามกฎหมาย การควบคุมตนเอง รวมถึงความสัมพันธ์ต่อบุคคลอื่น

(5) ปัญหาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังวัยหนุ่มกับครอบครัวและเพื่อน และ

(6) การเลือกอาชีพ การวางแผนชีวิต และการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม

ในส่วน of แนวทางการใช้ชีวิตนี้ ยังมี การศึกษาจากมุมมองของผู้เสียหาย (Education from the Viewpoints of the Victims) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มเข้าใจถึงความรู้สึกและความเจ็บปวดของผู้เสียหายจากการกระทำของพวกเขา ซึ่งจะมีการสอนเช่นนี้ในทุกโรงเรียน ฯ ทุกชั้น

³³ Criminal Justice in Japan (p.40). Op.cit.

2) แนวทางการฝึกวิชาชีพ (Vocational Guidance)

แนวทางการฝึกวิชาชีพมีเจตนาให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มมีการทำงานและให้ทักษะความรู้ที่จำเป็นในการฝึกวิชาชีพ โดยจะมีการฝึกวิชาชีพ เช่น เชื่อมเหล็ก งานไม้ วิศวกรรมครัวเรือนและการก่อสร้าง การสร้างเครื่องจักร เกษตรกรรม การปลูกพืชในเรือนกระจก งานออฟฟิศ งานพยาบาล และวิชาชีพอื่น ๆ ในปีค.ศ. 2009 ผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่ได้รับการปล่อยตัวจำนวนถึง 46.6 เปอร์เซ็นต์ มีคุณสมบัติพร้อม หรือได้รับใบอนุญาตในการประกอบอาชีพจากการฝึกในคอร์สเรียนนั้น ๆ และอีกจำนวนถึง 52 เปอร์เซ็นต์ มีคุณสมบัติพร้อม หรือได้รับใบอนุญาตในการประกอบอาชีพอื่น นอกจากการฝึกในคอร์สเรียนนั้น ๆ

ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะได้รับงบประมาณจากรัฐบาล แต่บางคอร์สผู้ต้องขังวัยหนุ่มต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง³⁴

จุดเด่นของงานราชทัณฑ์ญี่ปุ่น คือ การอบรมและฝึกอาชีพให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มซึ่งกฎหมายจะบัญญัติบังคับโดยแสดงในคำพิพากษาของศาลให้ต้องทำงานด้วยหรือไม่ ซึ่งมักกำหนดให้ผู้ต้องขังทำงานเป็นส่วนใหญ่ โดยเล็งเห็นว่าการทำงานหนักจะช่วยให้ผู้ต้องขังมีจิตใจที่รักษาระเบียบวินัย ได้รับความรู้และประสบการณ์ ผู้ต้องขังทำงานสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 8 ชั่วโมง หรือ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีวันหยุด 2 วัน กำไรที่ได้จากการทำงานเป็นของรัฐ ผู้ต้องขังจะได้เป็นเงินรางวัลตอบแทนไม่มีค่าจ้าง³⁵

โดยการจัดระบบอุตสาหกรรมในเรือนจำหรือการจัดระบบโรงงานอุตสาหกรรม (Prison Industry) เป็นการเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในเรือนจำ ซึ่งเท่ากับเป็นการเสริมต่อการฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขัง นอกจากนั้นยังมีส่วนช่วยในด้านการรับตัวผู้ต้องขังที่มีความชำนาญเข้าทำงานต่อไปในโรงงานอุตสาหกรรมภายหลังที่พ้นโทษแล้ว การราชทัณฑ์ของญี่ปุ่นได้รับความร่วมมืออย่างดีเอกชน เพราะเห็นว่าทำให้รัฐประหยัดค่าใช้จ่ายในการฝึกช่างฝีมือและกรมราชทัณฑ์ก็ไม่ต้องกังวลกับการหาตลาดจำหน่ายสินค้าที่ผลิตขึ้นมาได้³⁶

นอกจากนี้ในการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังจะได้รับใบประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเมื่อสำเร็จตามหลักสูตรด้วย สำหรับการฝึกวิชาชีพมีทั้งรัฐเป็นผู้จัดหาทั้งวัตถุดิบใน

³⁴ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากครัวเรือนพินิจผู้กักขังเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.39). เล่มเดิม.

³⁵ จาก “กฎหมายบังคับโทษจำคุกในประเทศญี่ปุ่น”, โดย ธาณี วรภัทร์, 2549, มิถุนายน, บทบัญญัติ 62(2), น.100, กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

³⁶ จาก นักโทษเค็ดขาดกับสิทธิทางกฎหมาย (น.154), โดย วรางคณา สุจริตกุล, 2539, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การผลิตทั้งหมด หรือ บางส่วนรวมทั้งจัดหาตลาดสำหรับขายด้วย ส่วนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ รัฐให้เอกชนผู้ทำสัญญาเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบและสิ่งจำเป็นอื่นๆ ในการผลิตทั้งหมด โดยจะต้องจ่ายเงินให้รัฐสำหรับค่าจ้างแรงงานผู้ต้องขังสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการอุตสาหกรรมในเรือนจำ จะมีองค์กรที่มีชื่อเรียกว่า “Japanese Correctional Association” หรือ “JCA” เพื่อทำหน้าที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากฝีมือของผู้ต้องขัง โดยมีตราสินค้าว่า “CAPIC” การทำงานของผู้ต้องขังในเรือนจำรัฐจะให้รางวัลตอบแทนเป็นสินน้ำใจแก่ผู้ต้องขัง โดยจะจ่ายให้เป็นเบี้ยเลี้ยง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ต้องขังมีความตั้งใจที่จะทำงานมากขึ้น เงินในส่วนนี้รัฐจะเป็นผู้เก็บไว้และจ่ายให้แก่ผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษแล้ว แต่ผู้ต้องขังก็สามารถเบิกเงินเพื่อใช้จ่ายซื้อของจำเป็นขณะที่อยู่ในเรือนจำได้³⁷

ซึ่งอุตสาหกรรมในเรือนจำ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ³⁸

(1) การผลิต (Production) ผลิตภัณฑ์พื้นฐานที่อยู่ในการใช้แรงงานประเภทนี้ก็คือสินค้าฝีมือประเภทงานไม้ เฟอร์นิเจอร์ สิ่งพิมพ์ และผ้าที่ใช้ตัดเสื้อ ซึ่งโดยส่วนมากแล้วหน่วยงานของเรือนจำจะผลิตสินค้าหรือส่วนของสินค้า หลังจากได้รับการสั่งซื้อจากบริษัทเอกชน โดยหลักแล้วสัญญาจ้างแรงงานจะเกิดขึ้นระหว่างรัฐและเอกชน ดังนั้นจึงไม่เคยเกิดกรณีที่ผู้ต้องขังทำสัญญากับเอกชน ผู้ต้องขังจึงไม่ได้รับการจ่ายค่าจ้างโดยตรง ค่าจ้างที่บริษัทจ่ายจะถือเป็นรายได้ของแผ่นดิน (National Treasury)

ในการพิจารณาถึงจำนวนค่าจ้างแรงงาน เรือนจำจะต้องพิจารณาถึงประเภทของงาน จำนวนชั่วโมง และระดับของทักษะ ซึ่งจะพยายามให้ยุติธรรมที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนี้การทำงานของผู้ต้องขังในเรือนจำ มักจะดำเนินการโดยความรับผิดชอบของรัฐและอยู่ในการควบคุมดูแลของเจ้าพนักงานเรือนจำ ซึ่งบริษัทเอกชนจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว

(2) การฝึกวิชาชีพ (Vocational Training) เนื่องจากวัตถุประสงค์ประการหนึ่งของการให้ผู้ต้องขังทำงานในเรือนจำ ก็คือ การจัดให้ผู้ต้องขังได้รับทักษะและความรู้ทางด้านอาชีพ ดังนั้นการฝึกวิชาชีพจึงเป็นส่วนหนึ่งของแรงงานผู้ต้องขัง วิชาชีพที่จะให้ผู้ต้องขังฝึกหรืองานที่จะมอบหมายให้ผู้ต้องขังนั้น ต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ระยะเวลาของโทษจำคุก สุขภาพอนามัย ความสามารถ งานในอดีต แผนการอาชีพในอนาคต เป็นต้น และสำหรับผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะต้องคำนึงถึงการฝึกอบรมทางศีลธรรมเป็นลำดับแรก ซึ่งต่อมาได้มีประกาศของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับนโยบายเบื้องต้นในการบังคับใช้พระราชบัญญัติ

³⁷ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.35-36). เล่มเดิม.

³⁸ จาก การแก้ไขฟื้นฟูนักโทษ: ศึกษากรณีการฝึกอาชีพและการบังคับใช้แรงงาน (น.96), โดย เท็ดสกี บุนชวยโรจน์, 2540, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรือนจำ โดยประกาศว่าจะต้องมีการประกบกันระหว่างการฝึกอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง และเป็นแนวทางในอนาคตต่อผู้ต้องขัง อีกทั้งต้องปลูกฝังความสามารถในการดูแลควบคุมตนเอง นอกจากนี้ยังมีกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการฝึกอาชีพผู้ต้องขัง คือ “The Vocational Training rules for prisoners” ซึ่งออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในค.ศ.1950 ได้ให้คำนิยามของการฝึกอาชีพว่า เป็นส่วนหนึ่งของการใช้แรงงานผู้ต้องขังและดำเนินการโดยผ่านระบบการฝึกอบรม

การฝึกอาชีพสำหรับผู้ต้องขังจะดำเนินการโดยเจ้าพนักงานเรือนจำ ซึ่งจะต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก่อน โดยเจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องยื่นเอกสารรายละเอียดของโครงการ ซึ่งจะต้องกำหนดลักษณะการฝึกอบรม จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม และส่วนอื่นๆที่สำคัญ ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมจะคัดเลือกจากผู้ต้องขังซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

1. มีระยะเวลาการรับโทษที่เพียงพอตามที่กำหนดไว้เพื่อที่จะร่วมโครงการ
2. ต้องจบการศึกษาอย่างน้อยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษาที่เทียบเท่าในระดับเดียวกัน
3. ต้องมีความประพฤติที่ดีในขณะที่รับโทษและเป็นผู้ที่ได้รับการตัดสินว่าเป็นผู้ที่มีความตั้งใจอย่างสูงในการฝึกอบรม
4. ต้องเป็นที่ยอมรับว่ามีคุณสมบัติที่จำเป็นในการเข้าร่วมโครงการ โดยต้องมีการทดสอบความรู้ทางอาชีพ
5. ต้องมีความตั้งใจที่จะนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปประกอบอาชีพภายหลังจากการพ้นโทษ

ในการฝึกวิชาชีพ (Vocational Training) ดำเนินการภายในเรือนจำ 3 รูปแบบ³⁹ ได้แก่

1. การฝึกพื้นฐานทางวิชาชีพแบบเร่งรัด โดยศูนย์ฝึกวิชาชีพทั่วไป (General Vocational Training Center) ทำการฝึกพื้นฐานทางวิชาชีพแบบเร่งรัดให้กับผู้ต้องขังที่เข้าเรือนจำใหม่ๆ ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ผู้ต้องขังที่สำเร็จหลักสูตรการฝึกวิชาชีพในเรือนจำดังกล่าวจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากอธิบดีกรมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงแรงงาน เรือนจำทั้ง 7 แห่ง ได้แก่

- 1.1 ทณฑสถานวัยหนุ่มควาโกเยะ (Kawagoe Juvenile Prison)
- 1.2 เรือนจำฟูกูอิ (Fukui Prison)
- 1.3 ทณฑสถานวัยหนุ่มนารา (Nara Juvenile Prison)
- 1.4 เรือนจำยามากูอิ (Yamaguchi Prison)
- 1.5 ทณฑสถานวัยหนุ่มซากา (Saga Juvenile Prison)

³⁹ การบังคับโทษจำคุกในประเทศญี่ปุ่น (น.101). เล่มเดิม.

1.6 เรือนจำยามากาตา (Yamagata Prison)

2. การฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้าน โดยสถาบันฝึกวิชาชีพ (Concentrated Vocational Training Institute) โดยคัดเลือกผู้ต้องขังของแต่ละเรือนจำในส่วนภูมิภาคเข้ามาฝึกวิชาชีพเฉพาะด้าน

3. การฝึกอบรมตามงบประมาณของรัฐ จะมีการกระทำเป็นครั้งคราวตามนโยบายและงบประมาณ โดยการคัดเลือกผู้ต้องขังเข้ารับการอบรม

(3) งานบำรุงรักษา (Maintenance Work) จะมีผู้ต้องขังเฉพาะบางคนที่เกี่ยวข้องกับทำงานบางประเภท เช่น งานทำอาหาร ล้างจาน ทำความสะอาด นอกจากนี้ยังมีงานประเภทอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของเรือนจำ เช่น งานก่อสร้าง ซ่อมแซมสถาบันต่าง ๆ ซึ่งงานเหล่านี้ทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการลดลงและเป็นการลดค่าใช้จ่ายของรัฐ

3) การศึกษาทางวิชาการ (Academic Education)

การศึกษาทางวิชาการจะถูกจัดให้กับผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ คือ ชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะถูกจัดให้แก่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่สมัครใจเรียน และยังมีการสอนเสริมให้แก่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มในเรื่องพื้นฐานการใช้ชีวิตประจำวันหรือเพื่อเตรียมตัวสำหรับกลับสู่โรงเรียนปกติด้วย โดยการเรียนการสอนด้านวิชาสามัญ มักจะเป็นภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น คณิตศาสตร์ และวิชาพื้นฐานอื่น ๆ คนไม่จบประถมจะต้องจบประถมและมีการสวัดผลการเรียนด้วย⁴⁰

4) การศึกษาทางสุขภาพและร่างกาย (Health and Physical Education)

การศึกษาทางสุขภาพและร่างกายจะเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ การเรียนสุขศึกษา การป้องกันโรค รวมถึงแนวทางในการควบคุมอาหาร การควบคุมน้ำหนัก อันตรายจากการใช้ยาเสพติด และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในส่วนพลศึกษาก็จะมีการจัดกิจกรรมทางกีฬาต่าง ๆ เพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรง มีสมาธิ มีความอดทน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในสังคม สำหรับการได้รับการรักษาทางการแพทย์⁴¹ การรักษาโดยทั่วไปจะถูกจัดอยู่ในแผนงานแพทย์ของโรงเรียน ๆ นั้น ๆ ผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่ต้องได้รับการรักษาส่วนใหญ่จะรักษาภายในโรงเรียน ๆ เว้นแต่มีความจำเป็นก็อาจได้รับการรักษาในโรงพยาบาลภายนอกได้

5) กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ (Special Activities)

กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ รวมถึงกิจกรรมนอกสถานที่ มีกิจกรรมชมรม และการสนทนาการเมือง อาสาสมัคร การเรียนด้านการท่องเที่ยว ซึ่งรวมอยู่ในกิจกรรมนอกสถานที่ โดยจะมี

⁴⁰ แหล่งเดิม.

⁴¹ *Criminal Justice in Japan* (p.41). Op.cit.

อาสาสมัครจากบุคคลภายนอก บาทหลวง หรือสมาชิกของสมาคมต่าง ๆ ให้การสนับสนุนกิจกรรมเหล่านี้ นอกจากนี้ยังมีบริการทางด้านห้องสมุด มีวารสาร หนังสือพิมพ์ ตำราการประกอบอาชีพให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มอ่านเสริมความรู้ด้วย⁴²

3.1.2.3 ในด้านการคุ้มครองสิทธิและการช่วยเหลืออื่น ๆ

1) ในระหว่างควบคุมตัว

ผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ ในชั้นต่าง ๆ มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาในเรื่องเนื้อหาที่เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนในระหว่างที่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มถูกควบคุมตัว และยังมีหน้าที่ในการออกใบรับรองสำเร็จการศึกษาแก่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่สามารถสำเร็จหลักสูตรการเรียนได้ ซึ่งใบรับรองดังกล่าวจะมีผลเสมือนกับใบรับรองสำเร็จการศึกษา หรือใบรับรองอื่นที่ออกโดยผู้อำนวยการของโรงเรียนที่ตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายว่าด้วยการศึกษา (The School Education Law 1947)⁴³

ในกรณีที่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มมีความประพฤติดี ประพฤติดี หรือมีการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ อาจจะให้รางวัลแก่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มนั้น โดยอยู่ในรูปแบบของสิ่งของที่แสดงความชื่นชมสรรเสริญ เช่น ใบรับรอง หรือตราดีเด่น เป็นต้น หรือการได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ เช่น การปล่อยตัวให้ออกไปภายนอกเรือนจำ แต่อย่างไรก็ตามหากเป็นการให้รางวัลอย่างอื่นนอกเหนือจากนี้จะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วยแต่ทั้งนี้เมื่อได้มีการให้รางวัลแก่ผู้ต้องขังวัยหนุ่มคนใดไปแล้ว รางวัลนั้นก็ไม่สามารถที่จะถูกเรียกคืนหรือเพิกถอนได้ไม่ว่าในกรณีใด⁴⁴

การปล่อยตัวและการคุมขังต่อเนื่องผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ จะต้องปล่อยตัวผู้ต้องขังวัยหนุ่ม เมื่อเขามีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตามผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่ไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน ฯ ก่อนครบ 1 ปีตั้งแต่ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด จะต้องถูกคุมขังต่ออีกไม่เกิน 1 ปีนับจากวันดังกล่าว แต่ถ้าผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ เห็นว่ายังไม่เหมาะสมที่จะปล่อยตัวผู้ต้องขังวัยหนุ่มจากโรงเรียน ฯ เนื่องจากเขามีความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจอย่างมาก หรือแนวโน้มความเป็นอาชญากรของเขายังไม่ถูกแก้ไข ผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ จะมีคำร้องไปถึงศาลซึ่งตัดสินผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้นให้เข้าโรงเรียน ฯ ให้มีคำสั่งคุมขังผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้นต่อไปอีกก็ได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องแล้ว ศาลก็จะพิจารณาคำร้องนั้นโดยรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ทางการแพทย์

⁴² รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากเรือนจำด้านพินิจผู้กำแพงบ่อนจำ:ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.39). เล่มเดิม.

⁴³ The Juvenile Training School Law Article 5

⁴⁴ The Juvenile Training School Law Article 7

นักจิตวิทยา นักครุศาสตร์ นักสังคมศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ฯ ซึ่งควบคุมผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้น ถ้าศาลเห็นว่าผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้นมีลักษณะดังกล่าวมาในคำร้อง ศาลก็อาจมีคำสั่งให้มีการคุมขังต่อไปได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่อย่างไรก็ตามระยะเวลาดังกล่าวจะต้องไม่เกินอายุ 23 ปีของผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้น แต่ถ้าหากในกรณีที่ศาลเห็นว่าเมื่ออายุของผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้นอายุครบ 23 ปีแล้ว ยังไม่ดีขึ้นเพราะเขามีจิตบกพร่องถึงขนาด หรือ ศาลเห็นว่ายังไม่สมควรที่จะปล่อยตัว ศาลอาจออกคำสั่งให้ควบคุมผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้นในโรงเรียน ฯ ชั้นบำบัดรักษาต่อไปได้ ในระยะเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอายุ 26 ปี แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไรหากระยะเวลาที่ศาลกำหนดสิ้นสุดลงแล้ว ผู้อำนวยการโรงเรียน ฯ จะต้องปล่อยตัวผู้ต้องขังวัยหนุ่มผู้นั้น⁴⁵

2) ภายหลังการปล่อยตัว

การดูแลภายหลังการปล่อย (Aftercare of Discharged Offenders)⁴⁶ ระบบการดูแลภายหลังการปล่อยผู้ต้องขังนั้น มีการออกกฎหมายให้บริการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความผิด The Offenders Rehabilitation Law เพื่อช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวแล้วโดยเฉพาะในระยะ 6 เดือนแรก เพื่อช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ งานส่วนนี้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติ เช่น ในเรื่องของการจัดหาที่พักชั่วคราว การเดินทางกลับสู่ภูมิลำเนา การจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพต่าง ๆ อาหาร ยารักษาโรค เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการช่วยเหลือจากภาคเอกชนและอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เข้ามาช่วยเหลือ ซึ่งถือเป็นโอกาสสำคัญแก่ผู้กระทำความผิดสามารถกลับเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ เช่น

1. บ้านพักช่วยเหลือฟื้นฟูผู้กระทำความผิด (Rehabilitation Aid Hostels) มีจำนวนประมาณ 105 แห่งทั่วประเทศ ภายใต้การควบคุมดูแลสำนักงานคุมประพฤติ เพื่อให้บริการในการจัดหาที่พักชั่วคราวและจัดหาอาหารให้รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การหางานและปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ ผู้ถูกคุมประพฤติ นอกจากนี้ บางถึงวิธีบางแห่งจะมีลักษณะพิเศษออกไป เช่น อาจจะมีสถาบันที่บำบัดทางจิต หรือบ้านพักคนชรา คอยเป็นแหล่งให้ความช่วยเหลือแก่คนป่วยทางจิตและคนชราซึ่งไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อันเนื่องมาจากความเจ็บป่วยหรืออายุมากแล้ว

2. สมาคมช่วยเหลือและฟื้นฟู (Rehabilitation Aid Association) สมาคมมีถึง 78 แห่งทั่วประเทศ เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว เช่น

⁴⁵ The Juvenile Training School Law Article 11

⁴⁶ การบังคับโทษจำคุกในประเทศญี่ปุ่น (น.108-110). เล่มเดิม.

อาหาร เสื้อผ้า เงิน การรักษาพยาบาล ตลอดจนการให้ตำราเอกสารและการฝึกอบรมต่าง ๆ และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็น

3. สมาคมสตรีช่วยเหลือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด (Rehabilitation Aid Woman's Group) มีวัตถุประสงค์ที่จะเข้ามาช่วยเหลือแก้ไขผู้กระทำความผิดและมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยเป็นตัวแทนของมารดาและภรรยาในสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ปัญหาการกระทำผิดของเด็ก สวัสดิการของผู้กระทำความผิดและครอบครัว กิจกรรมขององค์กร ให้ความสำคัญสนับสนุนด้านการเงิน สิ่งจำเป็นต่าง ๆ แก่อาสาสมัครคุมประพฤติ

4. สมาคมพี่สาวและพี่ชายคนโต (Big Brothers and Sisters) BBS เป็นองค์กรที่สมาชิกอาสาสมัครเป็นหนุ่มสาว อายุระหว่าง 17-30 ปี ที่ต้องการให้ความช่วยเหลือและป้องกันปัญหาเยาวชนกระทำความผิด สมาชิกจะทำหน้าที่เป็นเพื่อนที่เข้าใจปัญหาและความต้องการของเยาวชน ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม

5. ความร่วมมือกับนายจ้าง ผู้พันโทและผู้ถูกคุมประพฤตินักจะประสบปัญหาการไม่ยอมรับเข้าทำงานเพราะสาเหตุที่เคยต้องโทษมาก่อน ดังนั้น ด้วยความร่วมมือของนายจ้าง บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ร่วมกับสำนักงานคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม จะร่วมมือกันทำการช่วยเหลือแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้เป็นคนดีและมีอาชีพทำ

6. การป้องกันการกระทำความผิด (Crime Prevention Activities) ประเทศญี่ปุ่นมีการรณรงค์การป้องกันอาชญากรรมประจำปี เรียกว่า “การปฏิบัติการเพื่อสังคมที่ดี” ภายใต้การนำของกระทรวงยุติธรรม พยายามส่งเสริมความเข้าใจต่อสาธารณชนในการฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ให้สังคมมีอาชญากรรมน้อยลง ตามคำขวัญที่ว่า “ร่วมด้วยช่วยกันต่อต้านการกระทำความผิดและช่วยเหลือฟื้นฟูผู้กระทำความผิด” ภาคประชาชนจะมีส่วนร่วมในการช่วยสอดส่องและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยป้องกันอาชญากรรมร่วมกัน

3.1.2.4 ในด้านการตรวจสอบการดำเนินการตามแผนการศึกษา

งานบังคับโทษจำคุกจะได้รับความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างมากซึ่งมีพัฒนาการและวิวัฒนาการที่ยาวนานและต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขฟื้นฟูปรับพฤตินิสัยหรือการคุมความประพฤติ ในระหว่างผู้ต้องขังได้รับโทษและภายหลังการปล่อยตัวแล้ว เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังไม่ล้นเรือนจำ จากการปรับพฤตินิสัยได้ผลและมีประสิทธิภาพ กับทั้งยังเป็นการตรวจสอบการทำงานของเรือนจำไปโดยระบบของตัวมันเองด้วย หน่วยงานราชทัณฑ์ของรัฐบาลญี่ปุ่นตระหนักถึงข้อดีของการมีส่วนร่วมของชุมชนอันเป็นภาคประชาสังคมอย่างยิ่ง ในปีค.ศ.1992 สำนักงานคุมประพฤติมีการออกนโยบายชื่อว่า “Community Participation Program” ระบบการ

ปรับพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดในประเทศญี่ปุ่นจะมีลักษณะเป็นกระบวนการยุติธรรมแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Participatory Justice) โดยมีลักษณะ 4 ประการ คือ⁴⁷

1. มีประเภทกิจกรรมหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตามที่แต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มสนใจอาสาสมัครเข้ามาช่วยเหลือและมีความถนัด
2. การสร้างระบบการติดต่อประสานงานในการอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ กับเรือนจำ
3. ให้ภาคประชาสังคมคิดริเริ่มสร้างสรรค์เอง โดยภาครัฐจะเป็นฝ่ายที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือตลอดทั้งการพัฒนา
4. มุ่งเน้นนโยบายระดับรากหญ้า และต้องสามารถควบคุมป้องกันอาชญากรรมไม่ให้มีอิทธิพลเหนือชุมชน

ในประเทศญี่ปุ่นมีอาสาสมัครในกิจการราชทัณฑ์ ซึ่งมีบทบาทค่อนข้างมากทั้งในการคุมประพฤติและกิจการราชทัณฑ์ โดยจะเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการให้การศึกษา ด้านวิชาการ และศาสนาแก่ผู้ถูกคุมขัง รวมทั้งแก้ไขปัญหส่วนตัว ปัญหาทางบ้าน และการเตรียมตัววางแผนชีวิตภายหลังการถูกปล่อยตัว นอกจากนั้นยังมีระบบอาสาสมัครจะเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังและให้ความช่วยเหลือด้านกำลังใจ ให้คำแนะนำ ให้ความบันเทิง รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้ถูกคุมขัง⁴⁸

การตรวจสอบและกำกับดูแลเรือนจำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานตรวจสอบเรือนจำ อย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 2 ปี นอกจากนั้น ศาลและอัยการอาจเข้าตรวจสอบเรือนจำได้⁴⁹ นอกเหนือจากมาตรการทางกฎหมายที่กล่าวมาแล้ว ในเรื่องของการตรวจสอบและกำกับดูแลเรือนจำของญี่ปุ่นนั้น เรือนจำจะถูกตรวจสอบและการกำกับดูแลจากสังคมโดยกลไกทางปฏิบัติตามแนวนโยบายของรัฐ กล่าวคือ เรือนจำอาศัยความร่วมมือจากคนสังคม กำแพงเรือนจำมิได้กีดกันโลกของผู้ต้องขังกับสังคมภายนอก เมื่อหน่วยงาน องค์กร บุคคลทั่วไปในสังคมสามารถเข้าไปช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังได้ จึงเท่ากับว่ากลไกทางสังคมจะตรวจสอบ

⁴⁷ From *Community Involvement in the Rehabilitation and Treatment of Criminal Offenders* (20th ed.), By Kenji Teramura, 2000, APCCA, Retrieved from <http://www.appca.org>. (อ้างถึงใน ธานี วรภัทร์, 2549, น.104).

⁴⁸ การบังคับโทษจำคุกในประเทศญี่ปุ่น (น.105). เล่มเดิม.

⁴⁹ The Prison Law Article 4 (อ้างถึงใน ธานี วรภัทร์, 2549, น.106).

เรือนจำ การทำงานของเจ้าพนักงาน มาตรการต่าง ๆ ด้วย งานเรือนจำและทัณฑสถานจึงถูกตรวจสอบและดูแลโดยสายตาของคนในสังคมญี่ปุ่นตลอดเวลา⁵⁰

3.2 ประเทศอังกฤษ

3.2.1 กฎหมายบังคับโทษทั่วไป

การบริหารงานราชทัณฑ์ของประเทศไทยมีรูปแบบในการบริหารงานเป็นแบบคณะกรรมการ และมีคณะทำงานทำหน้าที่ตรวจสอบหลายขั้นตอน เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นในเรื่องของความปลอดภัยในการควบคุม มีการนำเทคโนโลยีตลอดจนอุปกรณ์ป้องกันการหลบหนีต่าง ๆ มาช่วย ทำให้การปฏิบัติงานสะดวกและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความพร้อมในด้านของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน⁵¹

3.2.1.1 โครงสร้างการบริหารงานราชทัณฑ์⁵²

ระบบการบริหารงานราชทัณฑ์ของประเทศไทยสามารถแบ่งกลุ่มได้สองประเภทได้แก่

1. เรือนจำท้องถิ่น และศูนย์สำหรับผู้ที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาคดี (Remand Centre) ซึ่งมีการถือหลักในการรับส่งนักโทษกับศาล และ

2. เรือนจำสำหรับผู้กระทำผิดวัยรุ่น (Young Offender Institution) และเรือนจำสำหรับผู้ใหญ่ (Adult Training Prison)

ซึ่งแบ่งออกได้เป็นเรือนจำเปิด และเรือนจำปิด เรือนจำสำหรับผู้ชาย และเรือนจำสำหรับผู้หญิง ซึ่งเป็นการจำแนกตามผู้ต้องขัง และระดับของความมั่นคงปลอดภัย

จุดมุ่งหมายของงานราชทัณฑ์ประเทศไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อรับใช้สังคม โดยการควบคุมดูแลผู้กระทำผิดตามคำสั่งศาล และมีหน้าที่หลักในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างมีมนุษยธรรม สนับสนุนให้ดำรงชีวิตภายใต้กฎหมาย ประพฤติตนเป็นประโยชน์ทั้งในขณะที่อยู่ในเรือนจำและภายหลังพ้นโทษ ประเทศไทยมีความคิดว่าการจำคุกเพื่อลงโทษผู้กระทำผิดในคดีร้ายแรงเป็นการปกป้องสาธารณะจากอันตรายรุนแรงที่กระทำโดยผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นอันตรายต่อชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมในการกระทำความผิด และเป็นการป้องปรามบุคคลอื่น ๆ ซึ่งอาจถูกชักจูงให้ประกอบอาชญากรรมรุนแรงโดยการให้เห็นบทลงโทษที่จะได้รับ

⁵⁰ การบังคับโทษจำคุกในประเทศไทย (น.106). เล่มเดิม.

⁵¹ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.18-20). เล่มเดิม.

⁵² แหล่งเดิม.

โครงสร้างของหน่วยงานราชทัณฑ์ประเทศอังกฤษ จะบริหารงานโดยคณะกรรมการเรือนจำ (Prison Service) ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการที่แต่งตั้งโดยกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการเรือนจำจะทำงานโดยผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน คือ คณะผู้ตรวจการราชทัณฑ์ (Her Majesty's Chief Inspector of Prison) คณะผู้ตรวจการเรือนจำ (Prison Ombudsman) คณะผู้ตรวจเยี่ยม (Board of Visitors) ซึ่งประกอบด้วยอาสาสมัครจากประชาชนทั่วไปประจำอยู่ในทุก ๆ เรือนจำ ผู้ตรวจเหล่านี้จะทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของงานราชทัณฑ์ และรับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้ต้องขัง รวมทั้งเสนอรายงานให้กับกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้เรือนจำปฏิบัติ แต่ผู้ตรวจจะไม่มีอำนาจการบริหารและจะต้องปฏิบัติงานอย่างเป็นอิสระ

ปัจจุบันงานราชทัณฑ์ของประเทศไทย ได้ให้เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กร โดยการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน และการจัดการสภาพแวดล้อมในการทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีประโยชน์ต่อตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเอง นอกจากนี้งานราชทัณฑ์ของประเทศไทยยังได้มีการนำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ โดยมีการพัฒนาระบบต่าง ๆ ให้มีความสะดวกในการใช้งาน เช่น การเก็บข้อมูลของผู้ต้องขัง การติดต่อประสานงาน

ประเภทของเรือนจำในประเทศไทยนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. เรือนจำท้องถิ่น ควบคุมดูแลผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี หรือกำหนดโทษต่ำ
2. เรือนจำฝึกอบรมระยะสั้น ควบคุมดูแลผู้ต้องขังที่โทษจำคุกต่ำกว่า 18 เดือน
3. เรือนจำฝึกอบรมระยะปานกลาง ควบคุมดูแลผู้ต้องขังที่รับโทษจำคุกระหว่าง 18 เดือน ถึง 4 ปี และผู้ต้องขังวัยหนุ่มหรือผู้ต้องขังหญิงที่รับโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี
4. เรือนจำฝึกอบรมระยะยาว ควบคุมผู้ต้องขังที่รับโทษจำคุกเกิน 4 ปี และผู้ต้องขังวัยหนุ่มหรือผู้ต้องขังหญิงที่รับโทษจำคุกเกิน 3 ปี

รูปแบบของเรือนจำในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่ จะมีองค์ประกอบ ดังนี้

บริเวณทางเข้าเรือนจำ จะเป็นจุดที่ตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ นักโทษ ผู้มาเยี่ยม ซึ่งกำลังจะเข้าหรือออกจากเรือนจำ

สถานที่แรกรับผู้ต้องขัง เมื่อเข้าสู่เรือนจำแล้วผู้ต้องขังแต่ละคนจะถูกตรวจค้น ทั้งในกรณีที่เข้ามาใหม่หรือได้รับการปล่อยตัวออก โดยมีการตรวจสอบหมายเลขและหมายเลขประจำตัวของผู้ต้องขัง สำหรับผู้ต้องขังที่เข้าใหม่จะถูกซักถามประวัติทางการแพทย์ การติดยาเสพติด หรือความเสี่ยงที่จะทำร้ายตัวเอง

สถานที่รักษาพยาบาล จะเป็นบริเวณที่ดูแลในด้านสุขภาพ และสวัสดิการของผู้ต้องขัง โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพต่าง ๆ ที่จำเป็น

สถานที่พักอาศัย ผู้ต้องขังจะอยู่อาศัยในบริเวณนี้ ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปในแต่ละเรือนจำ ประกอบไปด้วยที่อยู่อาศัยในลักษณะของห้องขัง มีห้องน้ำ บริเวณคูโทรศัพท์ โทรศัพท์และสำนักงาน

บริเวณนันทนาการ พื้นที่สำหรับนันทนาการจะอยู่บริเวณเดียวกับที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขัง ซึ่งจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และพื้นที่เปิดทั่วไปที่ผู้ต้องขังสามารถรวมกลุ่มพูดคุยกันได้

บริเวณที่เยี่ยมญาติ บริเวณนี้จะเป็นจุดตรวจเช็กก่อนที่จะเข้าเยี่ยมญาติในแต่ละเรือนจำ จะมีลักษณะบริเวณเยี่ยมญาติต่างกัน จะมีการพิจารณาว่าบุคคลนั้นจะสามารถเข้าเยี่ยมได้หรือไม่ สำหรับในกรณีของการมาเยี่ยมผู้ต้องขังในคดีที่เด็ดขาดแล้วจะต้องได้รับการอนุญาตเสียก่อน

บริเวณที่ฝึกอาชีพ สำหรับบริเวณที่ฝึกอาชีพนี้ จะมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การฝึกทำความสะอาด การเย็บผ้า การก่ออิฐ การซ่อมบำรุงรถยนต์ ซึ่งผลงานของผู้ต้องขังเหล่านี้ สามารถจำหน่าย เพื่อนำเงินเข้าองค์กรการกุศลท้องถิ่นได้ นักโทษสามารถเรียนฝึกอาชีพจนถึงขั้นได้รับประกาศนียบัตร หรือเรียนเพิ่มเติมในระดับที่สูงขึ้นไปอีก

บริเวณที่ฝึกอบรม การให้บริการด้านการฝึกอบรมและการศึกษาจะมีไว้สำหรับผู้ต้องขัง โดยใช้ประเมินทักษะและสอนทักษะเบื้องต้น บางเรือนจำจะมีการอบรมการศึกษาภาคบังคับในหลายระดับ รวมถึงประกาศนียบัตรทางวิชาชีพ

บริเวณประกอบกิจกรรมทางศาสนา เป็นบริเวณที่จัดการดูแลทางศาสนาให้แก่ผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่ ปกติบริเวณประกอบกิจกรรมทางศาสนาจะให้บริการเต็มเวลา

แดนแยกขัง มีไว้สำหรับผู้ต้องขังที่ถูกลงโทษทางวินัย ผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมในห้องขัง จะไม่ได้รับอนุญาตให้ปะปนกับผู้ต้องขังคนอื่น ๆ และอาจถูกระงับสิทธิบางอย่าง

3.2.1.2 ระบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

ในประเทศอังกฤษผู้ต้องขังทุกคนจะถูกจำแนก ผู้ต้องขังเด็ดขาดที่รับโทษจำคุกเกิน 3 เดือน จะถูกส่งไปยังศูนย์จำแนกลักษณะซึ่งประจำตามเรือนจำท้องถิ่นและรับการจำแนกเป็น 4 ประเภท A, B, C, D ตามระบบการจำแนก ปัจจุบันในประเทศอังกฤษจำแนกผู้ต้องขังในการรับตัวผู้ต้องขังเข้าสู่เรือนจำ แบ่งเป็นประเภท ดังต่อไปนี้⁵³

ประเภท A เป็นประเภทของเรือนจำที่ใช้กับผู้ต้องขังที่มีอันตรายต่อความปลอดภัยมากที่สุดกับสังคม และมีแนวโน้มที่อาจหลบหนี

ประเภท B เป็นประเภทของเรือนจำที่ใช้กับผู้ต้องขังที่ไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยมากนักต่อสังคม และมีแนวโน้มที่อาจหลบหนี

⁵³ กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษจำคุก (น.194). เล่มเดิม.

ประเภท C เป็นประเภทของเรือนจำที่ใช้กับผู้ต้องขังที่ไม่สามารถกำหนดให้อยู่ในทัณฑสถานเปิดได้ แต่มีความเป็นไปได้ที่อาจพยายามหลบหนี

ประเภท D เป็นประเภทของเรือนจำที่ใช้กับผู้ต้องขังที่สามารถอยู่ในทัณฑสถานเปิดปราศจากข้อจำกัดเท่าที่ทำได้

สำหรับแนวความคิดและความเป็นมา การจัดตั้งระบบทัณฑสถานวัยหนุ่มบอร์สตัลในประเทศอังกฤษนับเป็นยุคทองแห่งการปฏิรูปการแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมวัยหนุ่มอย่างแท้จริงส่วนหนึ่ง สาเหตุสำคัญอันเป็นต้นกำเนิดของระบบนี้ เนื่องจากรายงานสถิติผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มของคณะกรรมการเรือนจำอังกฤษ ค.ศ.1895 แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของการจำคุกผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มให้อยู่ร่วมกับผู้ต้องขังที่เป็นผู้ใหญ่ ดังนี้⁵⁴

1. ในแต่ละปีได้มีผู้กระทำความผิดอายุระหว่าง 16-21 ปี ถูกส่งตัวไปคุมขังในเรือนจำเป็นจำนวนมาก

2. ผู้กระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น เมื่อได้รับการปลดปล่อยพ้นโทษไปแล้วกลับมีสภาพการณ์เลวร้ายยิ่งกว่า ก่อนเข้ามาต้องโทษจำคุกในเรือนจำเสียอีก

3. ผู้กระทำความผิดติดนิสัย หรือผู้มีสันดานเป็นผู้ร้ายส่วนมากมีประวัติอาชญากรเป็นผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มอายุระหว่าง 16-21 ปี มาก่อน

จากข้อมูลดังกล่าว เป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงผลเสียในการขังผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มร่วมกับผู้ต้องขังผู้ใหญ่ ทั้งในข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากบุคคลวัยรุ่นอายุยังไม่ถึงภาวะเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ส่วนมากเนื่องมาจากความพลั้งพลาด โดยเหตุที่คบค้าสมาคมกับคนทุจริตหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มย่อมมีโอกาสกลับความประพฤติเป็นพลเมืองดีได้มากกว่าผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นเพื่อหวังผลในการอบรมผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มและเพื่อป้องกันการถ่ายทอดนิสัยชั่วร้ายจากผู้ใหญ่ที่เป็นอาชญากรเรือนจำเบ็ดฟอร์ด (Bedford prison) จึงได้ทดลองแยกผู้ต้องขังกระทำความผิดวัยหนุ่มออกเป็นสัดส่วนต่างหากจากผู้ต้องขังผู้ใหญ่เป็นแห่งแรก ปรากฏว่า ได้ผลดีจนถึงสมัย เซอร์ อีเวลินริงก์เกลส์ไบรส์ (Sir Evelyn Ruggles-Brise) ได้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์แห่งประเทศอังกฤษได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม ณ ทัณฑสถานฝึกอบรมเอลมิราในประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ.1897 หลังจากนั้น ก็ได้นำระบบดังกล่าวมาใช้ในประเทศอังกฤษ โดยได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและได้จัดตั้งทัณฑสถานวัยหนุ่มบอร์สตัล (Borstal School) ขึ้นหลังปี ค.ศ.1897 โดยมีอำนาจในการควบคุมผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่มีอายุ 16-21 ปี ไว้ได้ไม่เกิน 4 ปี

⁵⁴ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากทัณฑสถานพินิจผู้กักขังเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.36-37). เล่มเดิม.

หากประพจน์ที่ดีก็จะได้รับการพิจารณาพักการลงโทษหรือปลดปล่อยก่อนกำหนด การดำเนินงานยึดหลักปฏิบัติภายใต้ระเบียบที่เหมาะสมไม่เข้มงวดกวดขันในเรื่องระเบียบวินัยมากเกินไป โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มได้มีโอกาสรับผิดชอบ ในการตัดสินใจและความรับผิดชอบของตนเอง ภายใต้บรรยากาศที่เป็นอิสระและไว้วางใจ มีการฝึกสอนวิชาชีพ วิชาสามัญและศีลธรรม จรรยาที่เหมะสมกับสภาพปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลภายใต้ระบบการจำแนกลักษณะ และการให้คะแนนตามผลก้าวหน้าแห่งความประพฤติการดำเนินงานทัณฑสถานแห่งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายตราบนทุกวันนี้⁵⁵

กล่าวโดยสรุปแล้ว หลักการและวิธีการดำเนินงานของระบบบอร์สตัน มีส่วนละม้ายคล้ายคลึงกับวิธีการของทัณฑสถานฝึกอบรมผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ประสบผลสำเร็จดีกว่า เนื่องจากระบบบอร์สตันของประเทศอังกฤษ นอกจากจะได้ดัดแปลงแบบอย่างของประเทศสหรัฐอเมริกามาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสังคมอังกฤษเองแล้ว ยังได้เน้นหนักในเรื่องต่อไปนี้ คือ⁵⁶

1. กวดขันการสรรหาเจ้าหน้าที่ ผู้มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจหลักปรัชญาการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มเป็นอย่างดี
2. กำหนดมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานอย่างแท้จริง
3. ได้รับการสนับสนุน และมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด จากหน่วยงานราชทัณฑ์ทั่วไป และในผู้บริหารระดับสูงของอังกฤษเป็นอย่างดี

การดำเนินงานของระบบบอร์สตัน ซึ่งได้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยต่อเนื่อง จึงเป็นที่ยอมรับและแพร่หลายทั่วไปว่า เป็นระบบแบบอย่างที่มีหลักการปฏิบัติแก้ไขฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่ดี

3.2.2 กฎหมายเกี่ยวกับการให้การศึกษาผู้ต้องขังวัยหนุ่ม

การดำเนินกระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดจะมีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับอายุของผู้กระทำความผิด โดยผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม (Young Adult Offenders) คือ ผู้กระทำความผิดที่มีอายุตั้งแต่ 18-20 ปี จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีของศาลผู้ใหญ่ (Adult Court) แต่จะมีความแตกต่างในเรื่องของคำสั่งของศาลบางอย่าง โดยจะมีการแยกทัณฑสถานสำหรับการกักขัง

⁵⁵ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากเรือนจำผู้ต้องขัง
กำแพงเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.36-38). เล่มเดิม.

⁵⁶ แหล่งเดิม.

(Custody) ผู้กระทำความผิดที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ไว้โดยเฉพาะ ปัจจุบัน คือ (Young Offender Institution : YOI) เหตุผลในการแยกสถานที่ควบคุมผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม โดยเฉพาะก็เพื่อป้องกัน “การติดเชื้อ” (Contamination) จากผู้กระทำความผิดที่มีอายุมากกว่าและติดคุกมานาน (More Experienced Criminal) และเหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อสร้างระบบที่เป็นในการให้การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูมากขึ้นด้วยการเน้นการให้การศึกษาและการฝึกอาชีพ⁵⁷

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย อำนาจศาลอาญาในการพิพากษาลงโทษ ค.ศ.2000 (The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000) กำหนดให้ศาลอาญาไม่มีอำนาจที่จะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้จำคุกบุคคลผู้กระทำความผิดซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปี ในขณะที่กระทำความผิดได้ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม⁵⁸ หากบุคคลดังกล่าว กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่นหรือความผิดอื่นซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิต ศาลอาญพิพากษาให้กักกันบุคคลนั้นตลอดชีวิต⁵⁹ หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวมีความเหมาะสม⁶⁰ ซึ่งอาจถูกควบคุมตัวไว้ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม (YOI) ตลอด

⁵⁷ *Sentencing and Criminal Justice* (p.401), By Andrew Ashworth, 2010. (อ้างถึงใน วชิราภรณ์ อนุกุล, 2557, กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษ: ศีษษากรณัทัณฑสถานวัยหนุ่ม (น.131), กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).

⁵⁸ The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 Section 89

“Restriction on imposing imprisonment on persons under 21.

(1) Subject to subsection (2) below, no court shall—

(a) pass a sentence of imprisonment on a person for an offence if he is aged under 21 when convicted of the offence; or

(b) commit a person aged under 21 to prison for any reason...”.

⁵⁹ The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 Section 93

“Duty to impose custody for life in certain cases where offender under 21.

Where a person aged under 21 is convicted of murder or any other offence the sentence for which is fixed by law as imprisonment for life, the court shall sentence him to custody for life unless he is liable to be detained under section 90 above”.

⁶⁰ The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 Section 94

“Power to impose custody for life in certain other cases where offender at least 18 but under 21.

(1) Where a person aged at least 18 but under 21 is convicted of an offence—

(b) for which a person aged 21 or over would be liable to imprisonment for life, the court shall, if it considers that a sentence for life would be appropriate, sentence him to custody for life...”.

ชีวิต เว้นแต่ในกรณีที่กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องขังวัยหนุ่มดังกล่าวไปกักขังในเรือนจำ หรือสถานที่ควบคุมอื่นแทนการกักขังที่ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม⁶¹ หากผู้ต้องขังวัยหนุ่มได้กระทำความผิดอย่างใดขึ้นอีกในระหว่างที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในในทัณฑสถานวัยหนุ่ม ศาลย่อมมีอำนาจสั่งให้ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้เสมือนหนึ่งถูกลงโทษจำคุกสำหรับความผิดที่ได้กระทำนั้น เมื่อผู้ต้องขังวัยหนุ่มอายุครบ 21 ปีบริบูรณ์ ในระหว่างที่ถูกคุมขังอยู่นั้น แต่ยังไม่ครบกำหนดเวลาพ้นโทษ ก็จะถูกส่งตัวไปคุมขังต่อที่เรือนจำสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อรับโทษต่อจนครบ⁶² และให้ถือว่าระยะเวลาที่ถูกคุมขังในทัณฑสถานวัยหนุ่ม เป็นระยะเวลาที่ถูกลงโทษจำคุกและนับระยะเวลาที่

⁶¹ The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 Section 95

“Custody for life: place of detention.

(1) Subject to section 22(2)(b) of the Prison Act 1952 (removal to hospital etc.), an offender sentenced to custody for life shall be detained in a young offender institution unless a direction under subsection (2) below is in force in relation to him.

(2) The Secretary of State may from time to time direct that an offender sentenced to custody for life shall be detained in a prison or remand centre instead of a young offender institution”.

⁶² The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 Section 97

“Term of detention in a young offender institution, and consecutive sentences.

(4) Where—

(a) an offender is convicted of more than one offence for which he is liable to a sentence of detention in a young offender institution, or

(b) an offender who is serving a sentence of detention in a young offender institution is convicted of one or more further offences for which he is liable to such a sentence, the court shall have the same power to pass consecutive sentences of detention in a young offender institution as if they were sentences of imprisonment.

(5) Subject to section 84 above (restriction on consecutive sentences for released prisoners), where an offender who—

(a) is serving a sentence of detention in a young offender institution, and

(b) is aged 21 or over,

is convicted of one or more further offences for which he is liable to imprisonment, the court shall have the power to pass one or more sentences of imprisonment to run consecutively upon the sentence of detention in a young offender institution...”.

ต้องโทษต่อดำ⁶³ ในทางปฏิบัติ ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มจะถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำหรือสถานกักกันที่ต่อเมื่อมีพฤติการณ์พิเศษเกิดขึ้น เช่น ทักษะสถานวัยหนุ่มไม่สามารถรองรับผู้กระทำผิดวัยหนุ่มเพิ่มได้ เป็นต้น⁶⁴ ทั้งนี้จะควบคุมตัวในเรือนจำหรือสถานกักกันได้ไม่เกิน 21 วัน เว้นแต่ความผิดบางประเภทเท่านั้น⁶⁵

ตามข้อกำหนดในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังวัยหนุ่มอังกฤษ ได้บัญญัติอยู่ในกฎทัณฑสถานของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (The Young Offender Institution Rules 2000)⁶⁶ โดยมีเป้าหมายและหลักการทั่วไป ดังต่อไปนี้⁶⁷

1) จุดมุ่งหมายของทัณฑสถานผู้ต้องขังวัยหนุ่ม เพื่อจะช่วยให้ผู้กระทำผิดเตรียมความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคมได้

2) จุดมุ่งหมายที่กล่าวถึงในวรรค (1) จะต้องประสบความสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) จัดให้มีโปรแกรมของกิจกรรม รวมทั้ง การศึกษา การฝึกอบรม และการทำงาน ซึ่งออกแบบมาเพื่อช่วยผู้กระทำผิดให้ได้รับหรือพัฒนาความรับผิดชอบส่วนบุคคล ความมีวินัยในตนเอง สมรรถภาพทางกาย ความสนใจและทักษะ และเพื่อให้ได้งานที่เหมาะสมหลังจากการปล่อยตัว

(ข) การสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดและชุมชน และ

(ค) ดำเนินการปฏิบัติการร่วมกันกับองค์กรภายนอกที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลผู้กระทำผิดภายหลังจากที่ปล่อยตัวไปแล้ว

ดังนั้น การให้การศึกษากับผู้ต้องขังวัยหนุ่มในเรือนจำและทัณฑสถานต่าง ๆ ของกรมราชทัณฑ์อังกฤษ ถือว่า การศึกษากับ (Education) เป็นเสมือนเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาการทำ การช่วยเหลือในเรื่องการดำรงชีวิตตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องคุณภาพชีวิต การให้การศึกษากับผู้ต้องขังเป็นหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยให้งบประมาณของ

⁶³ The Power of Criminal Courts (Sentencing) Act 2000 Section 99

“Conversion of sentence of detention or custody to sentence of imprisonment.

(3) ..., the portion of the term of detention in a young offender institution imposed by the sentence of detention in a young offender institution which he has already served shall be deemed to have been a portion of a term of imprisonment...”.

⁶⁴ From *Prison Law Text and Materials* (pp.147-148), By Stephen Livingstone & Tim Owen, 1993, New York:Oxford University Press.

⁶⁵ *Prison Law Text and Materials* (p.267). Op.cit.

⁶⁶ Latest amendment came into force 1 January 2010

⁶⁷ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 3

กรมราชทัณฑ์ ผู้ต้องขังวัยหนุ่มทุกคนมีอิสระที่จะเลือกเรียนหรือไม่ก็ได้ตามความพอใจของตน การเรียนส่วนใหญ่จะดำเนินการนอกเหนือเวลาทำงานแต่จะมีการศึกษาอบรมในเวลากลางวันแก่ผู้ต้องขังที่ขาดทักษะขั้นพื้นฐานในการอ่านและการเขียน ตลอดจนผู้มีแววในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจะเป็นผู้จัดหาครูผู้สอนทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ และผู้ที่สอบผ่านจะได้รับประกาศนียบัตรรับรองจากทางราชการด้วย นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการศึกษาด้านพลศึกษา (Physical Education) และการบริหารร่างกาย (Gymnastics) ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญด้านการปกครองอย่างหนึ่ง และถือว่าเป็นข้อผูกมัด (Obligation) สำหรับทุกคน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมสุขภาพและพลานามัยของผู้ต้องขังให้แข็งแรง และได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ อีกทั้งมีส่วนทำให้พวกเขาได้มีงานทำภายหลังการปลดปล่อยด้วย อาทิ การเป็นครูสอนว่ายน้ำ เป็นต้น⁶⁸

การฝึกวิชาชีพและการทำงานของผู้ต้องขังวัยหนุ่มในประเทศอังกฤษ จะได้รับการดำเนินการโดยช่างฝีมือที่มีความชำนาญ (Skilled Craftsman) ซึ่งได้รับการสมัครเข้าเป็นครูช่าง (Civilian Instructional Officers) หรือโดยเจ้าพนักงานเรือนจำที่มีคุณวุฒิในทางช่าง และผู้ต้องขังจะได้รับประกาศนียบัตรจากสถานบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อสำเร็จวัตถุประสงค์ในการฝึกวิชาชีพที่สำคัญ ก็เพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งได้มาซึ่งทักษะ (Skill) ที่เขานำไปเสนอต่อนายจ้างได้ภายหลังการปลดปล่อย นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ในการช่วยฟื้นฟูบุคลิกภาพและวินัยของผู้ต้องขังด้วย ซึ่งกรมราชทัณฑ์มีข้อผูกมัดตามกฎหมายที่จะต้องจัดหางานบางอย่างให้ผู้ต้องขังทุกคนทำ วัตถุประสงค์ในการจัดหางานให้ผู้ต้องขังทำมีอยู่ 2 ประการ คือ⁶⁹

1) บรรดาผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับการฝึกอบรมตลอดจนเพิ่มพูนประสบการณ์ซึ่งจะช่วยให้พวกเขา สามารถหางานและครองงานไว้ได้ ภายหลังการปลดปล่อย และ

2) จะต้องมีการใช้แรงงานผู้ต้องขังให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทางเศรษฐกิจ

งานราชทัณฑ์ประเทศอังกฤษควบคุมดูแลเรือนจำ และทัณฑสถานทั่วประเทศ ผู้ต้องขังในประเทศอังกฤษจะถูกจำแนกตลอดเวลา ผลของการจำแนกจะทำให้ผู้ต้องขังสามารถย้ายจากแดนที่มีการควบคุมเข้มงวดไปยังที่มีการควบคุมเข้มงวดน้อยลง หรือย้ายเรือนจำ หรือออกไปอยู่ในชุมชนได้⁷⁰

⁶⁸ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากเรือนจำ กักขังเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.36-38). เล่มเดิม.

⁶⁹ แหล่งเดิม.

⁷⁰ งานราชทัณฑ์เปรียบเทียบ: มาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง (น.22). เล่มเดิม.

การฝึกวิชาชีพ และการทำงานของผู้ต้องขังนั้นมีทั้งในระบบอุตสาหกรรมและการทำงานภาคเกษตรกรรม เช่น ช่างไม้ ช่างปูน เฟอร์นิเจอร์ ตลอดจนการเลี้ยงวัวเนื้อ วัวนม และปลูกพืช สินค้าจากการฝึกวิชาชีพสามารถขายให้ประชาชนทั่วไปได้ งานราชทัณฑ์จะขยายการทำงานของผู้ต้องขังให้มากขึ้น เพื่อจะนำรายได้จากการขายสินค้าไปชดเชยค่าเสียหายให้ผู้เสียหาย นอกจากนี้ในโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ได้ให้ผู้ต้องขังได้มีโอกาสเข้าร่วมทำงานด้วยเท่าที่ผ่านมานับได้ว่าประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี โดยการมีข้อตกลงร่วมกันระหว่างสมาคมราชทัณฑ์ของประเทศอังกฤษ (Prison Officer Association POA) และสหภาพการค้าสาธารณะ (Public Commercial Service Union) ในเรื่องของการเป็นหุ้นส่วน การปรับปรุงพัฒนามาตรฐาน และในเรื่องของค่าจ้างแรงงาน

ในการดำเนินกิจกรรมในการบริหารงานเรือนจำ และระบอบการปกครองในทัณฑสถานวัยหนุ่มของประเทศอังกฤษจะมีวิธีดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้เขียนสรุปแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเปรียบเทียบกับดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ในด้านการดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูผู้ต้องขังวัยหนุ่ม

การให้การศึกษาของผู้ต้องขังจะมุ่งเน้นไปที่ผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นอกจากนี้ในเรือนจำยังเปิดโอกาสให้มีการศึกษาวิชาสามัญ โดยสอบเทียบรับประกาศนียบัตรจากสถาบันภายนอก ได้แก่ The City and Guilds of London และ The Royal Society of Arts สำหรับในหลักสูตรการเรียนระดับมหาวิทยาลัย ได้เปิดโอกาสให้ศึกษากับมหาวิทยาลัยเปิดโดยทางไปรษณีย์⁷¹ จะเน้นการดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูผู้ต้องขังวัยหนุ่มของอังกฤษ จึงมีลักษณะดังต่อไปนี้⁷²

- (1) ผู้ต้องขังจะต้องเข้ารับโปรแกรมของกิจกรรมให้สอดคล้องกับกฎในข้อ 3 ซึ่งรวมถึงการศึกษา การฝึกอบรม การทำงานและสุขศึกษา
- (2) ในเรื่องการจัดกิจกรรมดังกล่าวทั้งหมด จะต้องผ่านการประเมินบุคคล และการพัฒนาส่วนบุคคล
- (3) แพทย์ประจำทัณฑสถานวัยหนุ่มอาจให้ผู้ต้องขังหยุดจากการทำงานหรือกิจกรรมอื่น ๆ ได้หากต้องรับการรักษา
- (4) ผู้ต้องขังอาจจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมของทัณฑสถาน ไม่เกินระยะเวลาในแต่ละวัน "ระบะเวลานั้น" ให้กำหนดดังนี้
 - (ก) ในวันที่มีชั่วโมงการศึกษาให้จัดให้ผู้ต้องขังเป็นจำนวน 11 ชั่วโมง

⁷¹ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากเรือนจำผู้กักขังเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม (น.36-38). เล่มเดิม.

⁷² The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 37

(ข) ในวันที่ไม่มีการศึกษาดังกล่าว ให้จัดให้ผู้ต้องขังเป็นจำนวน 10 ชั่วโมง หรือ

(ค) ในวันที่มีระยเวลาน้อยกว่าจำนวนชั่วโมงของการศึกษาดังกล่าว ให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาเป็นจำนวนรวม 10 ชั่วโมง

ระยะเวลาของการศึกษาดังกล่าวให้มีเงื่อนไขว่าเขาไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมของทัณฑสถานนานกว่า 8 ชั่วโมงในหนึ่งวัน

(5) ผู้ต้องขังอาจจะถูกส่งไปทำงานหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ของพวกเขาในอัตราที่ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการของรัฐ (Secretary of State) โดยทั่วไปหรือกรณีพิเศษ

สำหรับในส่วนการศึกษา ทางเรือนจำจะดำเนินการให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มได้รับการปฏิบัติดังต่อไปนี้⁷³

(1) ผู้ต้องขังทุกคนจะได้รับประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาที่จัดหาให้ ณ เรือนจำ และจะต้องได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินการเช่นนั้น

(2) ห้องเรียนจะต้องได้รับการจัดการ ณ เรือนจำทุกแห่งและตามคำสั่งใดๆ ของเลขาธิการแห่งรัฐ สิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควรจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้ต้องขังที่ประสงค์จะดำเนินการเช่นนั้นเพื่อพัฒนาการศึกษาของพวกเขา โดยการฝึกอบรมผ่านการเรียนทางไกลการเรียนด้วยตนเอง และห้องสนทนาการในเวลาว่างของพวกเขา

(3) จะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการศึกษาและการฝึกอบรมของผู้ต้องขังที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษพร้อมทั้งความต้องการในการศึกษา และหากจำเป็น พวกเขาจะได้รับการสอนภายในชั่วโมงที่จัดสรรจากการทำงานโดยปกติ

(4) ในกรณีผู้ต้องขังที่อยู่ในวัยเรียนภาคบังคับ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 8 ของพระราชบัญญัติการศึกษาปี 1996 จะต้องมีการเตรียมการเพื่อให้ผู้ต้องขังมีส่วนร่วมในหลักสูตรการศึกษา หรือการฝึกอบรมเป็นเวลาอย่างน้อย 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ภายในสัปดาห์การทำงานปกติ

การให้การศึกษาในระหว่างควบคุมได้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษต่อผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้⁷⁴

(1) วิธีการโปรแกรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือการเรียนด้วยตนเองในสัปดาห์การทำงานปกติ จะถูกเตรียมการโดยทัณฑสถานวัยหนุ่มนั่นเอง และเท่าที่สามารถทำได้ ก็จะมีโปรแกรมการเรียนในชั้นเรียนหรือการเรียนด้วยตนเองในช่วงเย็นและวันหยุดสุดสัปดาห์ด้วย

กิจกรรมการศึกษาเท่าที่สามารถทำได้ จะต้องส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบส่วนบุคคลผลประโยชน์และทักษะ เพื่อช่วยให้ผู้ต้องขังเตรียมความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคมได้

⁷³ The Prison Rules 1999 Rule 32

⁷⁴ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 38

(2) ในกรณีที่ผู้ต้องขังอยู่ในวัยภาคบังคับเรียน จะต้องถูกบังคับให้เข้าร่วมหลักสูตรการศึกษาหรือการฝึกอบรมเป็นเวลาอย่างน้อย 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ภายในสัปดาห์การทำงานปกติ

(3) ในกรณีที่ผู้ต้องขัง มีอายุ 17 ปีขึ้นไป หากเขามีความต้องการที่จะศึกษาเป็นพิเศษ หากมีความจำเป็นการเตรียมการจัดการศึกษาจะต้องเหมาะสมกับความต้องการของเขาภายในสัปดาห์การทำงานปกติ

(4) ในกรณีที่ผู้ต้องขังหญิงอายุ 21 ปีขึ้นไป ซึ่งถูกตัดสินโทษจำคุก หรือจากการคุมขังในเรือนจำ และผู้ซึ่งถูกคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มแทนการจำคุกสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เหมาะสมสามารถมีได้ ถ้าเธอต้องการที่จะปรับปรุงการศึกษาของตน โดยการเรียนการสอนชั้นเรียนหรือการเรียนด้วยตนเอง

3.2.2.2 ในด้านวิธีการดำเนินการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม⁷⁵

(1) หลักสูตรการฝึกอบรม จะถูกเตรียมการโดยทัณฑสถานวัยหนุ่มนั่นเองเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลของเลขาธิการของรัฐ (Secretary of State)

(2) หลักสูตรการฝึกอบรม จะต้องส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบส่วนบุคคล ผลประโยชน์และทักษะและเพิ่ม โอกาสของผู้ต้องขังในการหางานที่เหมาะสมภายหลังการปล่อยตัวได้

(3) หลักสูตรการฝึกอบรมเท่าที่สามารถทำได้ จะต้องช่วยให้ผู้ต้องขังมีคุณสมบัติที่เหมาะสมด้วย

สำหรับในด้านพลศึกษา จะมีวิธีดำเนินการ ดังนี้⁷⁶

(1) พลศึกษาในสัปดาห์การทำงานปกติ จะถูกเตรียมการโดยทัณฑสถานวัยหนุ่ม เช่นเดียวกับในช่วงเย็นและวันหยุดพักผ่อนสุดสัปดาห์ด้วย กิจกรรมพลศึกษาจะต้องส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบส่วนบุคคล ผลประโยชน์และทักษะ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ต้องขังมีเวลาว่างที่ดีในการปล่อยตัว

(2) การเตรียมการจะต้องทำสำหรับผู้ต้องขังแต่ละคน นอกเหนือจากผู้ต้องขังตาม (3) และ (5) จะต้องมีส่วนร่วมในพลศึกษาอย่างน้อยโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือในกรณีที่ผู้ต้องขังถูกคุมขังในทัณฑสถานดังกล่าว หรือเลขาธิการของรัฐอนุญาตเป็นเวลาอย่างน้อย โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมงในแต่ละวัน แต่ทั้งนี้ ต้องอยู่นอกชั่วโมงการศึกษาภายใต้ข้อ 38 (2) ในกรณีที่ผู้ต้องขังอยู่ในวัยภาคบังคับเรียน

⁷⁵ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 39

⁷⁶ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 41

(3) หากกรณีแวดล้อมสมควรอนุญาต ผู้ต้องขังหญิงอายุ 21 ปีขึ้นไปจะต้องได้รับโอกาสที่จะมีส่วนร่วมพลศึกษาเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

(4) ในกรณีที่ต้องขังมีความจำเป็นที่จะต้องออกกำลังกายสำหรับการบำบัดฟื้นฟูร่างกายจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม

(5) ถ้าสภาพอากาศเอื้ออำนวย และมีความจำเป็นในการรักษาความสงบเรียบร้อย และระเบียบวินัย ผู้ต้องขังหญิงอายุ 21 ปีขึ้นไป จะได้รับโอกาสที่จะใช้เวลาอยู่ในภายนอกห้องขังที่เป็นสถานที่เปิดอย่างน้อย 1 ครั้งทุกวัน ระยะเวลาดังกล่าวแล้วแต่ความเหมาะสมตามสถานการณ์

3.2.2.3 ในด้านการคุ้มครองสิทธิและการช่วยเหลืออื่น ๆ

1. ในระหว่างคุมขัง

การจัดประเภทของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม จะเป็นไปตามคำแนะนำของกระทรวงมหาดไทย โดยคำนึงถึงอายุ บุคลิกลักษณะและสิ่งแวดล้อม⁷⁷ โดยการใช้ชีวิตในทัณฑสถานวัยหนุ่มจะได้รับการปฏิบัติที่มีความแตกต่างจากเรือนจำสำหรับผู้ใหญ่ กล่าวคือ มีการปฐมนิเทศในระหว่าง 2-3 วันแรกสำหรับผู้ต้องขังวัยหนุ่มนั้นถูกส่งตัวมายังทัณฑสถาน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการพูดคุยถึงเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาและการฝึกอาชีพในระหว่างการคุมขัง นอกจากนี้มีการกำหนดแผนบังคับโทษ (A Sentence Plan) ซึ่งใช้ในระบบการรายงานผู้กระทำความผิด (The Offender Assessment System : OASys) ถูกจัดทำขึ้นสำหรับผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มทุกคน ไม่เพียงแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ต้องขังในระหว่างการควบคุมเท่านั้น แต่ยังเป็นการช่วยวางแผนอนาคตของผู้ต้องขังภายหลังจากการปล่อยตัวแล้ว ทัณฑสถานทุกแห่งจะมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมมาเป็นอย่างดีเพื่อมาทำหน้าที่ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะพัฒนาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ต้องขัง ระบบการรายงานผู้กระทำความผิด จึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการกับผู้ต้องขังที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษา เพื่อพิจารณาถึงความผิดที่ได้กระทำให้ขึ้นว่าเกิดจากสาเหตุใด สภาพแวดล้อมเช่นใด เช่นปัญหาการศึกษา หรือปัญหาด้านสุขภาพจิตที่เป็นตัวก่อให้เกิดผู้ต้องขังวัยหนุ่มกระทำความผิด โดยข้อมูลที่ได้มานี้จะนำไปใช้ประกอบการพิจารณาของศาลในการกำหนดโทษและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับผู้ต้องขังวัยหนุ่มต่อไป ซึ่งจะช่วยให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและลดความเสี่ยงที่จะกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก จึงกล่าวได้ว่าระบบการรายงานผู้กระทำความผิด เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ต้องขัง และการบริหารจัดการต่าง ๆ โดยการเสนอข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับการกระทำความผิด

⁷⁷ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 4

และตัวผู้กระทำความผิดต่อศาล และยังใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนบังคับโทษ (Sentence Plan) สำหรับผู้ต้องขังที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกแล้ว⁷⁸

ห้องสมุดจะถูกจัดไว้ในทุกทัณฑสถานผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการของรัฐ (Secretary of State) ผู้ต้องขังทุกคนจะได้รับอนุญาตให้มีหนังสือห้องและแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างกันได้⁷⁹

การทำงาน เท่าที่สามารถทำได้ จะต้องส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบส่วนบุคคล ผลประโยชน์และทักษะ เพื่อช่วยให้ผู้ต้องขังเตรียมความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคมได้

ผู้ต้องขังจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานที่ไม่ได้รับการอนุมัติจากเลขาธิการของรัฐ (Secretary of State)⁸⁰

การติดต่อกับภายนอก⁸¹ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างทัณฑสถานวัยหนุ่มและชุมชน โดยการทำตามขั้นตอนในการสร้าง และรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลที่เหมาะสม กับหน่วยงานภายนอกทัณฑสถาน และผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษว่า การรักษาความสัมพันธ์ดังกล่าว ระหว่างผู้ต้องขังและครอบครัวของเขา เป็นที่น่าพอใจ เป็นผลดีที่สุดกับทั้งฝ่ายสองสำหรับนโยบายใด ๆ ของเลขาธิการของรัฐ จะต้องได้รับการสนับสนุนเท่าที่ทำได้ เพื่อให้ผู้ต้องขังมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกทัณฑสถานซึ่งจะเป็นประโยชน์กับชุมชนหรือประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง ในการช่วยเขาเพื่อเตรียมความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคม

2. ภายหลังการปล่อยตัว

ผู้ต้องขังที่มีอายุ 18-20 ปี ทุกคนที่ออกจากเรือนจำได้รับการควบคุมดูแลเป็นพิเศษจากสถานคุมประพฤติ (Probation Service) เป็นเวลาอย่างน้อย 3 เดือน ภายหลังการปล่อยตัว อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อกำหนดในการควบคุมแยกต่างหากสำหรับผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม แต่ก็ยังไม่มีข้อกำหนดในเรือนสถานคุมประพฤติแยกต่างหาก ยกเว้นทีมวัยรุ่น (Young Adult Teams) ในอินเนอร์ ลอนดอน⁸²

ประเทศอังกฤษได้มีโครงการสวัสดิการการทำงาน สืบเนื่องมาจากการส่งมอบผู้ต้องขังโดยฝ่ายบริหารเรือนจำหรือทัณฑสถาน เพื่อให้เป็นการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่โครงการเริ่มต้น

⁷⁸ กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษ: ศักยภาพทัณฑสถานวัยหนุ่ม (น.134-135). เล่มเดิม.

⁷⁹ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 26

⁸⁰ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 40

⁸¹ The Young Offender Institution Rules 2000 Rule 42

⁸² From *Reducing re-offending by ex-prisoners* (p.173), By The Social Exclusion Unit, 2002, July,

ใหม่ (New Deal) ที่ดำเนินงานโดย “Job Centre Plus” ซึ่งได้ดำเนินการในเรือนจำหลายแห่ง รวมทั้งทัณฑสถานวัยหนุ่ม (YOIs) มีการดำเนินการโดยวิธีประเมินผล มีการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรอง ทั้งทักษะพื้นฐานและทักษะทางด้านอาชีพ มีการจัดตั้งเวทีเกี่ยวกับการบวนการเรียนรู้ การให้คำแนะนำและการเป็นตัวแทนในการจัดหางาน และเป็นสะพานส่งกลับสู่สังคม โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งเป้าหมายไปที่ผู้ต้องขังที่มีอายุ 18-24 ปีที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว เพื่อพัฒนาปรับปรุงความสามารถในการจ้างงาน เพิ่มโอกาสในตลาดแรงงาน และช่วยเหลือให้ผู้ต้องขังได้ประโยชน์สูงสุดภายหลังปล่อยตัว⁸³

การบังคับโทษจำคุกของอังกฤษมีแนวปฏิบัติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษ มีการใช้มาตรฐานขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นแนวทาง โดยภาครัฐให้ความสำคัญและเอาใจใส่มาก มีการให้แนวนโยบายที่ชัดเจนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นแบบ (White Paper) หรือ (Justice for All) อันยังให้เกิดความเข้าใจตรงกันทั้งระบบของกระบวนการยุติธรรมและภาคสังคม ด้วยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายเป็นสำคัญมีแนวทางในการพยายามคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขังในด้านต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักการพื้นฐานของสหประชาชาติและมีการพยายามใช้มาตรการภายนอกเรือนจำเพื่อลดปริมาณผู้ต้องขัง แต่มีประสิทธิภาพดีในการแก้ไขพฤติกรรมเสียมากกว่าการแก้ไขผู้กระทำความผิดภายในเรือนจำ เป็นการลงโทษและการแก้ไขฟื้นฟูสังคม (Punishment and Rehabilitation in the Community) เพื่อลดการกระทำผิดอาญา โดยการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและปกป้องสังคมด้วยวิธีการใหม่ที่เป็นการปฏิรูปการลงโทษที่ทันสมัย ใช้กลไกของสังคมเป็นรากฐานในการแก้ไขพฤติกรรมผู้กระทำความผิด โดยมีระบบการประเมินผู้ต้องขังก่อนศาลออกคำสั่งพ้นโทษ (National Offender Assessment System) ประเมินผู้ต้องขังตามคำพิพากษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย พิจารณาวิเคราะห์พื้นฐานของบุคลิกภาพ ความประพฤติ เรือนจำและงานคุมประพฤติจะมอบหมาย “ให้ทำงานอะไร” ที่เป็นการปรับปรุงแก้ไขผู้ต้องโทษ มีการกำหนดเงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญ และมาตรฐานต่างๆ เพื่อเสนออนุมัติจัดทำแผนที่เรียกว่า “What Works” เป็นแผนที่มัลติลักษณะเฉพาะเป็นรายบุคคล มีเหตุผลและทักษะทางสังคม มีโปรแกรมที่อบรมในพื้นที่ต่างๆ ภายหลังการปล่อยตัวผู้กระทำความผิดแล้ว เช่น อบรมเกี่ยวกับงานก่อสร้าง มีการจัดหาสิ่งที่ต้องการให้ อบรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการทำงานสะอาด กีฬา วิธีการใช้เวลาว่าง เพิ่มเติมทักษะที่ยังขาดอยู่ในเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นการเชื่อมต่อการทำงานและ

⁸³ *Reducing re-offending by ex-prisoners* (p.174). Op.cit.

การใช้ชีวิตใหม่ภายนอกเรือนจำ เพื่อให้ได้งานทำที่เหมาะสมและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างอยู่รอดปลอดภัยโดยปราศจากการทำความผิดอีก⁸⁴

นอกจากนี้ประเทศอังกฤษ ยังมีโครงการอาสาสมัครของปρίนซ์ทรัสต์ (The Prince's Trust Volunteers Programme) ซึ่งเป็นโปรแกรมสนับสนุนช่วยเหลือผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ในเรื่องการทำกิจกรรมการทำงานเป็นทีมความเป็นผู้นำ ความมั่นใจ และแรงจูงใจ มีการบันทึกประวัติและติดตามผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่พ้นโทษอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้งานทำหรือเข้ารับการศึกษาศึกษาและฝึกอบรมต่อเนื่องต่อไป โดยมีทีมงานผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการในโครงการนี้ทั้งหมด และมีโครงการฮอร์นครอสส์ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม (Thorn Cross YO: High Intensity Training: HIT) มีจุดประสงค์ในการฝึกฝน การออกกำลังกาย และการศึกษา มีระยะเวลาดำเนินการ 5 สัปดาห์ สำหรับพัฒนาการของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ในระหว่างระยะสุดท้ายก่อนปล่อยตัวและผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวเพื่อเข้าทำงานในชุมชนบ้านเกิดของพวกเขา⁸⁵

3.2.2.4 ในด้านการตรวจสอบการดำเนินการตามแผนการศึกษา

ในประเทศอังกฤษจะมีระบบการประเมินผลเรือนจำสำหรับตรวจสอบการศึกษาและทักษะของผู้ต้องขัง โดยผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินี (Her Majesty's Chief Inspector HMCI) ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาและการตรวจสอบ ค.ศ.2006 (The Education and Inspections Act 2006) มาตรา 133 โดยจะพิจารณาในประเด็นหลัก 3 ประการดังต่อไปนี้⁸⁶

- 1) ผลลัพธ์สำหรับผู้ต้องขังที่เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และทักษะการทำงาน
 - 2) คุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และทักษะและการทำงานซึ่งรวมถึงการสอน การฝึกอบรม การเรียนรู้ และการประเมินผล
 - 3) ความมีประสิทธิภาพในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และทักษะ และการทำงาน
- ผู้ตรวจสอบจะตัดสินสรุปคุณภาพการศึกษา และการฝึกอบรมที่จัดทำไว้ในเรื่องความมีประสิทธิภาพในภาพรวมของผู้จัดหาว่า ขอบเขตของการศึกษา และการฝึกอบรมเป็นไปตามความต้องการตามลำดับของผู้เรียนในเรือนจำหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการของผู้เรียน กับ ความยากง่าย และความสามารถในการเรียนของผู้เรียนนั้น

⁸⁴ จาก “การบังคับโทษจำคุกในประเทศอังกฤษ”, โดย ธาณี วรภัทร์, 2550, มกราคม-มิถุนายน, วารสารกฎหมาย 7(1), น.57-58, กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

⁸⁵ *Reducing re-offending by ex-prisoners* (pp.177-178). Op.cit.

⁸⁶ From *Handbook for the inspection of learning and skills training for young adults and adults in custody* (pp.26-28), By Ofsted, 2014.

ในเบื้องต้น การตรวจสอบจะประเมินว่า ผู้เรียนรายบุคคลได้รับประโยชน์จากหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนและการทำงานของพวกเขาเป็นอย่างไร มีการทดสอบการตอบรับของเรื่อ้นจำ ต่อความต้องการรายบุคคล โดยสังเกตการณ์ว่ามีการช่วยเหลือผู้เรียนทุกคนให้มีความก้าวหน้า และ ปฏิบัติตามศักยภาพของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีความต้องการ พื้นฐานนิสัย ความถนัด หรือพฤติกรรมที่ต้องการการรับรู้และความเชี่ยวชาญในการสอน โดยเฉพาะ มีการช่วยเหลือเพิ่มเติม ที่ดีหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละประเภทของเรื่อ้นจำ

ในการตรวจสอบจะพิจารณาว่าผู้ต้องขังเป็นผู้เรียนประเภทใด เช่น ผู้เรียนที่พิการ ผู้เรียนผู้ชาย ผู้เรียนผู้หญิง ผู้เรียนเป็นผู้ต้องขังวัยหนุ่มหรือสาว กลุ่มผู้เรียนที่ผ่านการศึกษามาก่อน แล้ว ผู้เรียนมีความสามารถทางการศึกษามากกว่าหรือน้อยกว่า ผู้เรียนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นอีก ภาษาเพิ่มเติม ผู้เรียนเป็นชนกลุ่มน้อย ยิปซี โรมัน นักเดินทาง ผู้เรียนที่เป็นเลสเบี้ยนเกย์ กระเทย แปลงเพศ ผู้เรียนสูงอายุ ผู้เรียนที่นับถือศาสนาและความเชื่อต่างกัน ผู้เรียนที่มีบุตร กลุ่มผู้เรียน อื่น ๆ เป็นต้น

หลักสูตรในการเรียนในเบื้องต้นจะให้ความสำคัญทางด้านภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และทักษะอื่นที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ โดยมุ่งหมายที่จะพัฒนาทักษะของผู้เรียนใน วิชาเหล่านี้ สำหรับผู้ต้องขังบางคนจะเป็นการเริ่มต้นเข้าสู่ระดับความสามารถในการอ่าน การเขียน และความรู้พื้นฐานที่ดีทางการคำนวณ หรือสำหรับผู้ต้องขังบางคนจะเป็นการประยุกต์ใช้ทักษะ เหล่านี้ในบริบทของการทำงาน หรือสำหรับบางกรณีอาจจะเป็นการประเมินในรูปแบบของการให้ คะแนนเกรด A-C (GCSE) ในวิชาภาษาอังกฤษ หรือคณิตศาสตร์

ทั้งนี้ ในการพิจารณาตัดสิน ผู้ตรวจสอบต้องประเมินหลักฐานสำหรับการจัดหลักสูตร โดยจะมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

- (1) ดีเยี่ยม
- (2) ดี
- (3) ต้องการปรับปรุง
- (4) ปานกลาง

ในการประเมินผลผู้ต้องขังที่เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนและทักษะ และการทำงาน ผู้ตรวจสอบจะพิจารณาถึงเป้าหมายหลักของเรื่อ้นจำประเภทนั้น ๆ ภายในขอบเขต ดังต่อไปนี้⁸⁷

1. ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในเป้าหมายการเรียนของพวกเขา รวมถึงคุณสมบัติและการ จบหลักสูตร

⁸⁷ Handbook for the inspection of learning and skills training for young adults and adults in custody (pp.26-28). Op.cit.

2. การทำงานของผู้เรียน ประสพผลสำเร็จที่ดีเป็นไปตามเป้าหมายของการเรียนหรือความต้องการของการจ้างงาน

3. ผู้เรียนเพลิดเพลินกับการเรียน และมีความก้าวหน้าที่ดียิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน ทั้งในด้านการจบหลักสูตรและศักยภาพ

4. ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในภาคการศึกษา และ/หรือในสถานที่ทำงาน และปรับปรุงคุณภาพของการทำงานของเขาให้ดีขึ้น

5. เรียนเข้าเรียน เข้าร่วม มาถึงตรงเวลาและพัฒนาทัศนคติในการเรียนที่ถูกต้อง

6. วัตถุประสงค์ในการเรียนที่สำคัญที่เพิ่มเป้าหมายในการเรียนของผู้เรียน

7. การพัฒนาทางสังคมและส่วนตัว รวมถึงทักษะความสามารถในการจ้างงาน

8. คุณภาพของการทำงานของผู้เรียน ความสามารถในการแสดงให้เห็นถึงความรู้ ทักษะรวมถึงความเข้าใจ และความใส่ใจเป็นพิเศษในระดับทักษะที่กลุ่มผู้เรียนที่ต่างกัน

ผู้ตรวจสอบจะพิจารณาว่า ผู้เรียนพัฒนาทักษะส่วนตัวทั้งทางด้านภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และทักษะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามหลักสูตรที่เรียน พัฒนาทางสังคม ความสามารถในการทำงาน ประสพการณ์ที่ได้รับในสถานที่ทำงาน การติดต่อสื่อสารกับทีมงาน ความเป็นผู้นำ การมีความรับผิดชอบ ความคิดที่แสดงออกมา การแก้ปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนจะต้องมีความก้าวหน้าในการเรียนในหลักสูตรที่นำไปสู่คุณสมบัติในระดับที่สูงขึ้น และเกี่ยวกับการงานตามความต้องการของตลาดแรงงาน⁸⁸

⁸⁸ *Handbook for the inspection of learning and skills training for young adults and adults in custody* (pp.30-31). Op.cit.